

ORSZÁGÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA
2023. TAVASZ

A HÚSVÉT CSENDJE
MEGREMEGETT A FÖLD... – KÉPMEDITÁCIÓ
ZENE ÉS TÖRTÉNELEM EGY HAJLÉKBAN
A LÉLEK SZERINT ÉLJETEK!
GYERTYAFÉNYES SZIGET A HÉTKÖZNAPOKBAN
LELKIEBÉD, AVAGY ISTENNEL A MUNKAHELYEN

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

AZ ÚR BÉKÉJE LEGYEN VELETEK MINDENKOR!

„**Békességet hagyok rátok. Az én békém adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.**” – halljuk Jézus búcsúbeszédében (Jn 14,27), amikor utoljára van együtt barátaival, majd hozzá teszi: „**Higyetek az Istenben és bennem is higgyetek!**” (Jn 14,1)

Egy bő évvel ezelőtt templomunk homlokzatára is ezt a mondatot helyeztük ki, mintegy mottóul a 2022-es évre, meghívásként és üzenetként a magunk számára és az Országúton, a Margit körúton elhaladók számára. Azóta kitört a háború Ukrajna és Oroszország között, a világ még inkább felbolydult, még zavarosabb lett, ami emberi kapcsolatainkra is erősen átsugárzik. A béke hiánya átítatja életünket, keressük és nehezen találjuk, minden bizonytalan, törekeny és labilis. A világ nem találja a békét... 2023 Húsvétjára készülve, az Istennel való kiengesztelés, az újjászülés ajándékát ünnepeelve be kell látnunk, ma sincs más biztos pont, mint Krisztus Urunk értünk vállalt szeretetáldozata, keresztje, és nincs más biztos reményünk, mint az Úr feltámadása.

Mi az a béke, amit ő kínál? Bizonyosan nem a világ által a fegyverek egymásnak feszülésében vagy a hátsó szándékkal megkötött kompromisszumokban megteremtett látszatbéke. Nem is a meditációs gyakorlatok semmibe való elmerülésében, a világ kizárásában keresett paszív béke. Krisztus békéje egyedül Jézusnak a Mennyei Atyával való mély, dinamikus szeretetének az egységében sejthető, ismerhető fel – „Ő kiüresítette magát, szolgai alakot öltött, és hasonló lett az emberekhez. Külsejét tekintve olyan lett, mint egy ember. Megalázta magát és engedelmesskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek.” (Fil 2,7-9) Meghívásunk van ennek a határtalan szeretetnek szemlélésére a nagyhét ünneplésében. És nem elég szemlélni, be kell fogadnunk a misztériumot: belemerülni és odaadni magunkat Krisztus által az Atyának, aki Fiával az ő éltető Szentlelküket ajándékozza a hívőnek, hogy valóban Krisztus békéje, az örök élet biztos reménye ragyogjon bennük. Akik pedig befogadják ezt a békét, egyben küldetést is kapnak: „*Tegyetek tanúságot rólam, hiszen kezdettől fogva velem voltatok.*” (Jn 15,27)

Krisztus kereszthalálának és feltámadásának ünneplése segítsen, hogy „*Isten békéje, amely minden értelmet meghalad*” (Fil 4,7), megújítson, átjárjon és a béke eszközévé tegyen bennünket.

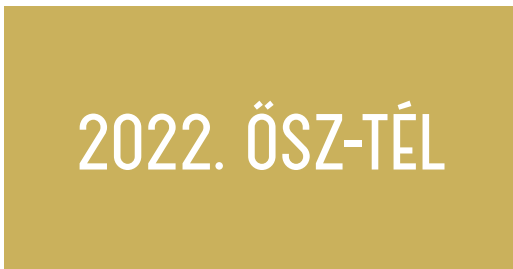
Ez azonban csak úgy valósulhat meg, ha a nagyböjti időben alkalmas módon a béke munkálóivá válunk: ha az imádságban őszintén Isten igazsága és irgalma elé hozzuk szívünket, vágyainkat, kapcsolatainkat, értékeinket. Ha a lelkiismeretvizsgálatban az Úr világosságába helyezük tetteinket, szavainkat, szándékainkat, életünk irányát. Ha a bűnbánatban engedjük, hogy megszabadítson bűneinktől, függőségeinktől, eltévelyedéseinktől, hazugságainktól, lázadásainktól, istentelenségeinktől. Ha testünk, életvitelünk, beszédünk, gondolataink alkalmas terelést kapnak a böjt, az önmegtagadás apró és nagyobb gyakorlatai, áldozatai által. Ha személyes kapcsolatainkban az önzés, a versengés, a harag, a gyűlölködés helyett, az alázat, a megbocsátás, a kiengesztelődés szellemében, a jószándék felébresztésének, az embertársi szeretetnek kitartóan törekszünk helyet adni. Ha így afelé irányítjuk életünket, akitől annak teljességét egyedül várjuk. Felfedezzük szelíd

és alázatos jelenlétét élethelyzeteinkben, friss és életet adó ajándékát, békéjét. Ha így egy-egy apró lépéssel közelebb kerülünk az Úrhoz, lehetőséget adunk Neki, hogy a béke áldott ajándékát bennünk és általunk, környezetünkben és a világban csodájával megteremtse. Hiszen azért adta, adja nekünk az ő békéjét, hogy másokkal megosszuk, és annyira a miénk, amennyire megosztjuk, amennyire tanúságot teszünk Róla.

Ma különösen nagy a felelőssége minden kereszténynek, az egész Egyháznak, mert békét, igazi, tartós és teljes békét egyedül Tőle kaphat a megsebzett, szenvedő világ. Megajándékozottjai vagyunk, és az ajándék, a megváltásból fakadó béke hordozóinak, osztogatóinak kell lennünk. „*Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket.*” (Mt 5,9)

Mondjunk igent megváltásunkra, Krisztusra, Az Atya és a Fiú ajándékára a Szentlélekben! Áldott Húsvétot! T

fr. Zalán

A SZENVEDÉS – FELTÁMADÁS

A szenvedés egyben feltámadás. Ez a nagybőjti alap-gondolat tulajdonképpen egész életünk és minden-napjaink hívó kérdése is. Hogyan is tekintsünk rá, viseljük el, éljük meg a szenvedést hétköznapiaink-ban. Lehet csak szitkozódva, de lehet akár örömben is. Leginkább arról szeretnék írni, hogy legfonto-sabb lenne ezt az Istenért való szeretetben megélni, ami által készülünk Krisztus kegyelmével, az örök életre, feltámadásunkra, Isten színelátására.

Szent Pál apostol a Kol 1,24-ben írja: „*Most pedig örö-mest szenvedek értetek, és kiegészítem testemben azt, ami hiányzik Krisztus szenvedéseiből testének az egyháznak a javára.*” Mit jelent ez? Nem szenvedett eleget Krisztus? Még egy ostorcsapás hiányzott? Nyilvánvaló, hogy nem. Szent Pál számára ez azt jelenti, hogy rajtam (rajta) keresztül, szenvedésemen, életemen keresztül ma, itt és most Krisz-tushoz juthat el a másik. Szenvedésem ha helyes, akkor Krisztushoz vihetek másokat, mert látja, hogy van értelme a fájdalomnak, mert a szerető Krisztusért másként, más-hogy élem meg a szenvedést.

Tertullianusz, II. századi egyházatya a következőket írja: „*A vértanúk vére a keresztények magvetése!*” Honnan lehet ezt tudni? Lehet ezt látni? Lehet kilóra mérni? Ha van egy vértanú, akkor abból támad biztosan egy megté-rő, vagy akár több is! Nem hiszem, hogy ennyire egyszerű lenne. Egy fiatalember mesélte el, hogy anno csak barát-nője kedvéért utazott el Medugorjéba. Elmentek ezen a

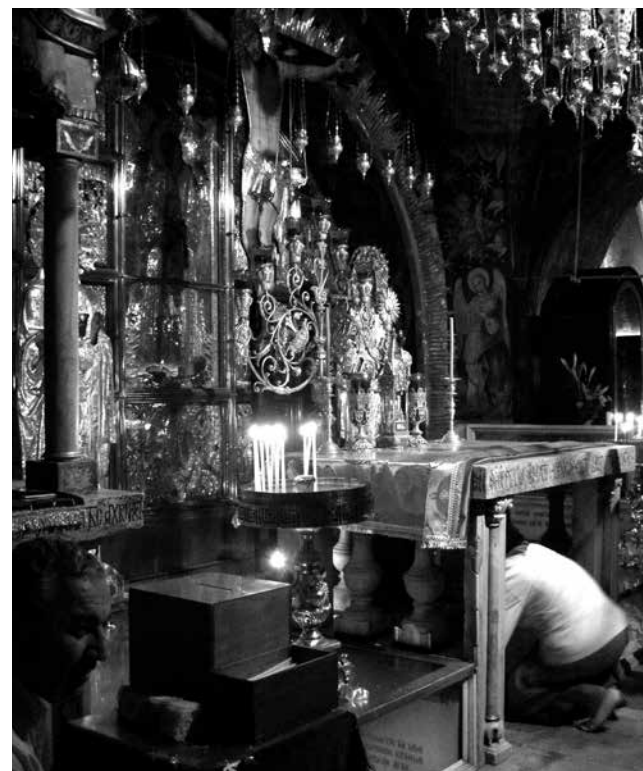
zarándokúton Siroki Brijegbe (Medugorjétől kb. negyven km), ahol 1945 tavaszán harminchárom ferences halt egy napon vértanúhalált. Ez a huszonegy éves fiatalember elő-vasta az egyik húszéves ferences, Viktor testvér vértanúsá-gát, akit hazaküldtek az előjárók, ám ő mégis visszament, mert azt mondta: „*Nem tudok a ferencesek nélkül élni!*” Másnap jöttek a partizánok és Viktort is kivégezték. A fiatal-ember akkor azt gondolta: „*Ez a Viktor vagy örült, vagy van Isten!*” – és itt tért meg, hatvan évvel az események után, Viktor sírjánál. Valahogy így érthette Tertullianusz.

De ha el is fogadjuk a szenvedést, a vértanúságot az eszünkkel, nehezen tudjuk elfogadni a szívünkkel, a ben-sőnkkel, különösen, ha épp ránk nehezedik. Vonakodunk, kerüljük a szenvedést mert érezzük nem bírjuk és nem akarjuk. Valahol igazunk van, Isten nem ezt akarja, Jézus nem a szenvedésért szenved. Isten nem akarja a betegsé-get és a szenvedést, ellenkezőleg, boldogságra teremtett minket. „*Isten ugyanis halhatatlannak teremtette az em-bert... a halál pedig a sátán irigységéből jött a világba*” vö. Bölcs 2,23-24. Isten, aki életre és nem halálra, boldogságra és nem szenvedésre hívott, azt akarja, hogy eljussunk a tel-jes, igazi, örök életre, örök boldogságra!

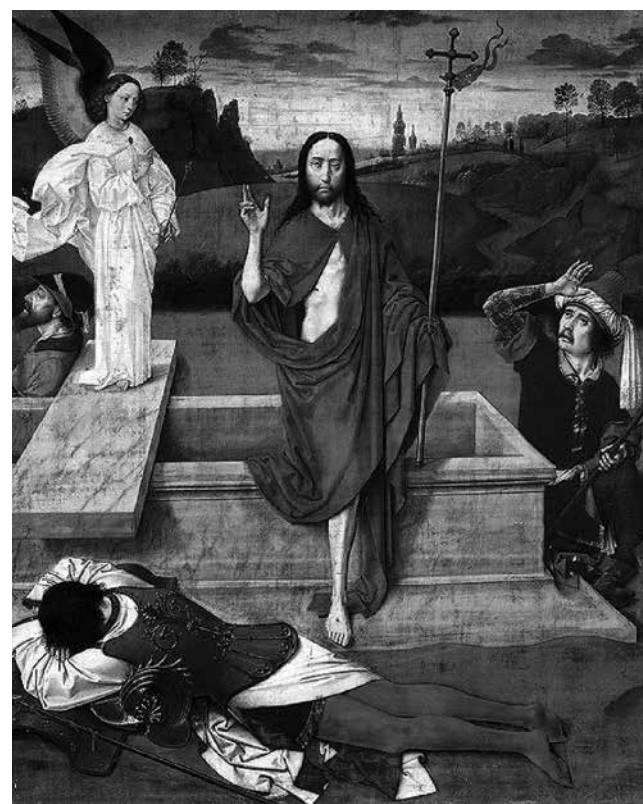
Nagypénteken az esti liturgián Iz 52-53. fejezetéből ol-vasunk fel a Szenvedő Szolgáról. Ebből a részből teljesen kitűnik a szenvedés értelme: „*Az Ő sebei által gyógyultatok meg!*” Vagyis Jézus azt akarja, hogy az Ő sebei, szenvedései által kifizesse bűneinket, amelyek szenvedéseinket és örök halálunkat okozzák sebei által meg akar gyógyítani minket, hogy helyettünk Ő szenvedjen, és nekünk örök életet adjon. A Kol 2,14-15-ben olvashatjuk: „*(Krisztus) rendelkezéseivel az adóslevelet, mely vádolt minket és ellenünk szólt, eltöröl-te, eltette az útból és a keresztre szegezte.*” – szenvedésével „*sokakat igazzá tesz szolgám.*” Amit mi nem bírtunk sehogy sem kifizetni, a bűneink adósságát, ami elválasztott Isten-től, azt Jézus Krisztus szenvedésével, halálával és feltáma-dásával megtette értünk.

Mi ehhez csatlakozhatunk, felajánlhatjuk, kiegészíthet-jük, ahogy Szent Pál írja. Most a másik emberért, hogy raj-tam, mint új „Krisztuson” keresztül más is az üdvösségre jusson! Jézus sebeitől gyógyulunk, és jó látni, hogy Jézus sebei a feltámadás után már az irgalom és a megváltás se-beivé váltak.

Ugyanakkor ne szégyelljük kérni, mint akár Pió atya is, hogy Isten vegye el szenvedésemet, akár fizikai betegség, akár lelki gyötrelem, akár családtagom fájdalma, vagy az üldözött keresztények szenvedése, vagy a világ bármily-en egyéb fájdalma. Imádkozhatunk gyógyulásért, külső és belső sebeink, vagy más sebeinek a gyógyulásáért, de ugyanígy ezeknek az elfogadásáért is. Szent Pál így ír a 2. Korintusi levélben: „*Háromszor kértem emiatt az Urat, hogy távozzék el tőlem; de ő azt mondta: Elég neked az én kegyel-mem, mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg.*” Elfogadta ezt, mint az az idős néni, aki tudta, hogy csak pár hete van hátra, és amikor a szentségekben részesítettem a kórház-ban, azt mondta: „*Atya, most úgy megnyugodtam.*” Mi ez, ha nem gyógyulás, ha nem Krisztusért, másokért való felaján-ló, elfogadó, örömteli szenvedés.

Lukács evangéliumában Jézus az Emmauszi tanítványok mellé szegődik, akik ezt mondják neki: „*Pedig mi azt gon-doltuk, hogy Ő váltja meg Izraelt!*” Jézus meghallgatja őket, majd így szól: „*Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messi-ásnak, hogy bemelessen dicsőségébe?*” – hogy megváltsa Izraelt, hogy begyógyítsa sebeinket, hogy elvegyen minden rosszat és örök élettel ajándékozhasson meg bennünket?!

Mi azt gondoljuk, hogy Ő váltja meg Izraelt, hogy lehívjuk, mint egy dzsinnt, aki segít, aki kikövezt utat ad, aki úgy vált meg ahogy Izrael (vagyis, ahogy mi akarjuk), aki miatt nem lehet semmi bajunk, gondunk, betegségünk, itt a földön jól élünk, ez a kereszténység. És amikor nem így törté-nik, akkor kiakadunk, felháborodunk. Úgy vagyunk, ahogy Varga László püspök atya mondta: „*Mindennap többször elimádkozzuk a Miatyánkban, legyen meg a Te akarod, de nekünk vannak jobb ötleteink!*”

Ő váltotta meg Izraelt, Téged is, csak másként, mint ahogy gondoljuk! Másként, nem a mi elképzelésünk szerint, hanem a kegyetlen szenvedésén keresztül. Másként vált meg a nyomorunktól: úgy, hogy mellénk ül, velünk jön az úton, bűneinkben, sebeinkben, lelki bajainkban, betegsé-geinkben velünk van, hogy viselni tudjuk, és Vele együtt mi is „*megváltuk Izraelt*”. Nem itt a földön hoz jólétet, itt sok-kal inkább belső, lelki örömet ad, hogy lelkünkben mindig átéljük: a **Feltámadás, az Élet, a végső isteni Szó!** Igazi, végleges, teljes reményt ad, ami miatt az Emmauszi tanít-ványok elkezdnek száguldani visszafelé az úton!

Keresztény életünk középpontja Krisztus halála és feltámadása, amely egyben a mi halálunk és a mi feltáma-dásunk is. Húsvétkor ez adatik meg! Jézus, keresztjében és feltámadásában újjá, az örök élet részesévé szül minket, hogy már ne a régit hordozzuk, hanem bűneinket, sebein-ket letéve, a lelkünk mélyén az örök élet részeseinek öröme legyen az osztályrészünk.

A gyógyulás, a szenvedés megszűnése végső soron a feltámadás ajándéka lesz. Az Emmauszi tanítványok, négy képet tartanak elénk: letaglózva mennek, mint két roska-tag öregember. Majd még mindig letaglózva, de Jézussal, aki reményt önt a szívükbe. Az asztalnál találkozá Vele öröm gyúl bensőjükben: „*Ő váltotta meg Izraelt! Másként és máshogy, mint mi gondoltuk, de valóban megváltotta!*” És a negyedik kép: Az esti sötétségben megfiatalodva, vidáman, futva viszik a világosságot, a feltámadás örömhírét. Látták a Feltámadott Jézust, de még nem osztályrészük, hiszen itt maradtak, szenvedtek Érte, sőt talán vértanúhalált szen-vedtek el, de mégis az életük egésze innentől tudatosan ez lett: bármi történhet, Isten örök élettel, boldogsággal aján-dékozott meg. Ezért tudtak nemcsak ők, hanem az első keresztények minden szenvedéssel és a vértanúsággal is szembenézni Krisztusért.

Húsvét vigíliája, a húsvéti éjszakai virrasztás Jézusért, az életért, a feltámadásért van. Ahol hálaimák, olvasmá-nyok, szentség kiszolgáltatás történik, amelyek bevisznek minket az evangélium örömteli fényébe, a feltámadásba, a Feltámadt Jézussal való találkozásba.

Adja meg az Úristen mindannyiunknak, hogy átéljük a Feltámadás örömet, békéjét lelkünkben, életünkben min-den nap minden élethelyzetben ezt hordozzuk, ebből me-rítsünk kegyelmet és erőt Átala, és ezt adjuk át a világnak!

Áldott húsvétot, áldott feltámadást! T

fr. Horváth Achilles

HÚSVÉT CSENDJE

• **A húsvéti Szent Háromnap ünnepi idejét különös csend, imádsággal és várakozással telt szent idő kíséri, a liturgia keretein belül, és mindennapi életünkben is, egymástól nem elválaszthatóan...**

Nagycsütörtökön, amikor a papság és asszisztencia bevonul a szentmisére, még minden békés és örömteli. Bevonulásuk is ünnepélyes, jövetelüket az Úr jelenlétének felhője, tömjénfüst kíséri, melyre Isten új népe új nyelven, a liturgia nyelvén válaszol. Jézusnak aznap bemutatott első szentmiséjét, „*papi királyságát, szent népét*” a mennyei dicséret hangjai, dús orgonazengés, csengők és kolompok köszöntik. A Dicsőség öröme tölti be a templomteret, míg nem váratlanul, minden előjel nélkül elhallgat minden. Nincs szó, mely Jézus elárultatását, elvitelét és a felette való döbbenetet ennél jobban tudná kifejezni, mint amit e hirtelen jött csend sugall, s benne a hír, hogy 30 ezüst, egy rabszolga ára, ennyit ért Júdás számára hogy elárulja Jézust, az Isten Fiát.

Húsvét különös csendje szinte átöleli és betölti a Szent Háromnap ünnepét. Betölti a liturgikus teret és személyes életünket is, és kitart a Feltámadás ünnepéig. A tanítványok tanácstalanok. Mostantól egyedül Jézusé minden cselekedet! Isten népe tehetetlen, a tanítványai is. Jézus, az Isten Fia sorsa felett most hatalomfélő földi előljárók vitáznak, készek már a döntéseik...

A gyűlölet kelendő. Pilátus őket, ők Jézust gyűlölik, Heródes mindkettőjüket. Jézus ellen mégis összejátszanak, amint a pártok is, és a nép is velük zajong, hangoskodik. A Lélek mélyén azonban más az érzet. Az üdvösség mértéke szerint, minden látszat ellenére Isten Fiának akarata érvényesül. Más az Ő akarata mint az embereké, és mások a cselekedetei is. Engedelmesen eltűr mindent, töretlenül. Népeért teszi és a tanítványaiért, minden időkre szólóan. Értük imádkozik, könyörög, hisz nem tudják hogy mit cselekszenek...

A Lábmosás szertartása is e csend része. A szív némán ízlelgeti Jézus szavait: „*Aki megfürdött, annak elég a lábát megmosni, és egészen tiszta lesz.*” (Jn13,10) Nekünk szól, feladatot ad, elgondolkodtatót, cselekvő példázatot! „*Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek*” (Jn 13,14-15). Mint a kenyérszaporítás előtt, amikor így szólt a tanítványaihoz: „*Ti adjatok nekik enni!*” (Mt 14.16)

Most még nem értik. Péter és az ifjú Márk kudarcra szükségszerű. Péter harmadik tagadása után azonban távol megszólal a „kakas”, s különös módon Jézust épp ekkor viszik el Péter előtt, aki vissza is fordul, rátekint (Ld. Lk 22.61), Péter szemébe néz... mire Péter rádöbben, Jézus tud mindent! Azt is, hogy amiről szólt, most megtörténhetett. Péter látja Jézus megkínzott arcát, és mégis szerető, vigasztaló tekintetét. Zokogva borul le ségyenében. Miért Uram, miért? Miért kell szenvedned, elviselned az árulást, töviskoszorút, palástot, gúnyt, megaláztatást, s most engem is, hisz valóban megtagadtalak, háromszor is! Miért van most is hálazsoltár az ajkadon és a szemedben vigasztalás?

Tudtad, hogy mi fog történni, és most mégis, minden szegyenem ellenére is szeretet van benned. Miért? Miért teszed mindezt? Miért hagyod, hogy így megalázzanak? Péter kérdéseiben ott vannak a mi lelkünk kérdései is. Szívünkben még folytatódnak is. Péter még nem tudja, hogy csak a saját erejében bízó Péter bukott el. Az engedelmes szívű, megtért Péter azonban most van születőben. Különös titok ez, mindnyájunk életére vonatkozóan. Bukásinkban rejt el az Isten a legnagyobb ajándékait, s Húsvét csendjében minden szó, kérdés és gondolat imádságunk részévé lehet, különösen a vigília idején. Jézus külön hív a Getsemáni kert imájának távolából, hisz jól ismeri a mi testünk erőtlenségeit. Minket is szólít, s hív magához: „*Egy órát sem tudtok velem virrasztani?*” (Mt 26.40)

Nagypénteken különös üresség fogad. Isten háza, oltára kifosztva áll. A tabernákulum is üres, ajtaja megnyílt, mint Krisztus teste Longinus lándzsájától, s mint a Szentély, mikor a templom függőnye kettéhasadt. Krisztus teste maga lett a templomunk. Ma nem lesz átváltoztatás. Ma maga az örök Mennyei Főpap mutatja be hús-vér áldozatát a kereszt oltárán, és Ő maga az, aki e szent áldozatban megtöretik mindannyiunk megváltására. Húsvét csendjének titkait Ő maga tárja fel. A papság a vértanúság piros ruháját öltötte fel, a szentélyben némán leborul, az ég is hamarosan elsötétedik. A szívüket Krisztus szenvedése láttán fájdalom tölti el. S mégis, most is, halálának csendjében, minden kiszolgáltatottság ellenére, itt az Ő akarata teljesül. Ő az Úr! Ez nem végidő, hanem jóval inkább a kezdeteké! Méltóság és hatalom övezi a keresztúton lépteit a háromszori elesésben és a kereszten is, s amint Anyjáról, Jánosról, és a Jobb Latorról gondoskodik, miközben előre tekint, a Golgotán is túlra...

Amikor pedig csendben kileheli lelkét, a római százados így szól: „*Valóban az Isten Fia volt.*” (Mk 15.39b) Egy pogány előljáró mondja ki azt, amit a sajátjai tőle megtagadtak. A liturgia során Isten népe a Trisz-hagion gyönyörű

örömeikével köszönti e napot, és méltóságot sugároz a kereszthódolat is. Nincs siránkozás. Ez a hálaadás pillanata! Ebből a halálból élet fakad! Nem véletlen, hogy a nagypénteki liturgia jelzője: Parasceve - Előkészület, Átmenet! Nem a kinszenvedés és kereszthalál napja ez, hanem hálaadás és átmeneté, készüllete a Feltámadás ünnepére! Benne és általa nyer minden értelmet, annak kegyelmi ajándékaként!

Miután Krisztus kilehelte lelkét, sírba tétetett, bejáratát lepecsételték, katonák őrzik. Krisztus Lelke eközben különös és titokzatos útra indul, melyhez fizikai látásunk kevés. „Alászáll a poklokra”, a rá várakozó holtak közé. A „poklok” a pokolból lett sheól, hádész megfelelője, azon elhunytak lakhelye, akik a megváltás és feltámadás örömhírére várnak. Jézus első útja hozzájuk vezet. Ők lehetnek az örömhír első részesei! Jézus már a megkeresztelkedésekor is a „minden” teljességére utalt a Keresztelőhöz intézett szavaiban (Ld. Mt 3,15). Illő tehát, hogy a feltámadás reménységében elhunytak az üdvösség örömhírében is mielőbb részesüljenek, hogy a Feltámadás az elhunytak, élők és eljövendők minden időkre szóló, közös reménysége és örömhíre legyen!

Nagyszombat délelőtti csendje során érdemes ezért elhunytjaink emlékét felidézni, különösen a most elhunytakét, értük hálát adva. Ha volt irántuk sérelmünk, kiengesztelődést, feloldozást kérünk számukra és elengedniük őket, hogy örömmel várjuk és várhassák ők is a feltámadásuk eljövételét. Húsvét szent csendjének ez is kitüntetett kegyelmi ajándéka lehet. Hiszen ez nem csupán egy szép visszaemlékezésre alkalmat adó idő, és nem is jelképes cselekedet, hanem valóságos történés a mindenkori jelenben, a mi életünkre vonatkozóan is. Isten szüntelen teremtő szeretetének és irgalmának, és Szent Fia feltámadásának kifogyhatatlan ajándéka ez. Csak így lehetünk részesei a Feltámadás örömeinek.

A Feltámadás a mindenkori örömhír titka és forrása, melyben a Lélek a Mennyei Atya örömeiben részesíti hitvalló gyermekeit, felfakasztja ajkukon a felismerés szavait, bizonyosság, békesség és bátorság tölti be a hívők szívét, a Szentlélek ajándékaként. A Lélek hallja a prófétai szót: „*Bátorság, ne féljete! Íme, eljön a ti Istenetek!*” (Iz 35,4), Jézusnak a bárkában ülőkhöz szóló szavait, „*Én vagyok, ne féljete!*”, és Feltámadásának üzeneteit, „*Békesség veletek!*”, „*Feltámadtam, újból veletek vagyok, alleluja - Én vagyok, ne féljete, alleluja!*”, miközben halljuk Szent II. János Pál pápa emlékeztetését, első apostoli szavait is: „*Ne féljete! Nyissátok meg, tájrátkok szélesre a kapukat Krisztus előtt!*”

Bizony, ahol ily köszöntés hangzik a Lélek erejében, ott Isten békessége tölti be a szívüket, gyógyítja be a sebeket s a lázongó gondolatokat. Benne nyer minden megnyugvást és felismerést. Húsvét békességes csendjéből új élet születik, lángja felizzítja a szívüket, mint az emmauszi tanítványok esetében, akikben nem annyira a látás, mintsem szívük „lángolása” lett a hitük megtartó forrása. Benne volt minden bizonyosságuk, amikor visszaemlékeztek és felidéztek Jézus szavait, és megértették általa az Írásokat. Ez határozta meg az apostolok életét, oszlatott el bennük minden kételyt és félelmet hitvalló életük során, és vállalták ha kellett a kinszenvedést és a vértanúságot is.

A világ sokszor támadja és becsmerli hitünk titkait, Krisztus létét, kivált Istenfiúságát, csodatetteit, eliteltetésének tényeit, a bűn és bűnbánat kérdéseit... A Feltámadásról és Isten Országáról azonban ritkábban beszél. Nem érti, nem ismeri, jelképesnek mondja, mivel nem az értelemben, hanem a békés és tiszta szívben nyer a Lélek által felismerést, Húsvét csendjében különösen. A most elhunyt XVI. Benedek pápa még korábban, a Ratzinger-időben, a Feltámadást a „*legkisebb vetőmag*”-nak nevezte el, amelyet „*a világtörténelem alig vett észre. A történelem legkisebb mustármagja, az új kezdet, amelyre az egész teremtett világ, s benne minden élő csendben várakozott*”, s mely az idők során szinte észrevétlenül, Isten népének szívében égig érő fává terebélyesedett.

Azt már akár Isten kedves humorának is vélhetem, hogy a nap kora reggelén Mária Magdolna épp kertésznek vélte a feltámadt Krisztust, amint a sír körül szorgoskodott. Talán épp magot ültetett, sok-sok aprócska, emberi szemmel alig látható, minden embernek s időnek szóló mustármagot, a Feltámadás örömhírének, a Lélek ingyen adott kegyelmi ajándékainak mustármagjait...

A „*Legkisebb mustármag*” gondolata, amelyből egy kedves könyvének címét kölcsönözte, végig kísérté XVI. Benedek egész életét. Az utolsó időben különösen, amikor emeritus pápaként a kicsiny mag észrevétlenségével, a rábízott kegyelem által élete húsvétjának titokzatos végső csendjében, a rá oly jellemző kitartással a szeretett Egyházáért imádkozhatott.

Ámen. T

Wildner Dénes

KÉPMEDITÁCIÓ ...MEGREMEGETT A FÖLD...

MUNKÁCSY MIHÁLY – KRISZTUS TRILÓGIA - GOLGOTA

A Koponyahegy hatalmas szikláí apró kavicsokra mállottak szét, s gurultak tovább a lejtőn, a maguk útján... Egy bábáskodó rohant át a nép köréből. Ott volt az ítéletnél, ott volt a kereszthordozásnál, s végül a felszegezéskor is. Mégsem értette, hogy mi történik. Látva a kereszten azt az embert, aki magát az Isten fiának nevezte, s aki most a halál tusáját vívja... Mi végre volt mindez? Miért nem védte meg magát, miért nem állt ki a saját ügyében? S mit várt volna tőlünk, akik elítéltük őt? Lélekszakadva tépte ki magát az emberek közül, s a porlepte köpenyébe burkolózva, mezítláb hagyta hátra a Golgotát...

Változás? Ugyan, mit? Hát, azt csak mi hozhatjuk meg, akaratunk szerint. Nem volt és nem is lesz olyan Isten, aki hamis próféták ajka által szólna. Aki önkényesen rúgja fel

évezredes törvényeinket és hagyományainkat. Kinek is képzelte magát? Isten fiának? Gondold csak el, ha valóban létezne Isten fia, tényleg leszállna az égből? ...Közénk, a porba? Vámosokkal és rablókkal barátkozna? Hamis csodákat művelne, s közben a zsinagógában vitatkozna? Miféle istenkáromlás ez? Őszintén mondd meg, Isten fia tényleg számárhátra ülne, vádakat, ütlegetek békén tűrne, hogy azután Barabbás helyett őt feszítsék meg a kereszten? Milyen isten az, aki másokat megment, de magát elveszejtí? – tárta szét karjait megdöbbenően egy írástudó, aki távolodva a halálraítéltektől, egyre csak a mesterét faggatta. Feleletre azonban hiába várt. A több irányból feléjük törekvő siránkozások és becsmérő káromkodások közepette igyekeztek haza, hogy megüljék a Pászkát...

Rengett a föld, egyre erősebben. Az egyik őr lova félt, egy helyben toporgott. Mintha csak érezte volna gazdája habozását. Mit tegyünk? Körös-körül emberek: mogorva arcok, durva kezek. Volt, aki így kiáltott: „Megérdemelte!” Mások meg tolongtak, menni akartak tovább. Ám az ő nem figyelt a népre. Tekintetét feljebb, a középső keresztnék szegezte. Lova tett egy lépést, de ő meghúzta a kantárt. Hosszan tekintett Jézusra, s tűnődve várta lelkében a csodát.

Koromfekete felhők lepték be a mennyboltozatot. Egyre csak dörgött, dörgött az ég. A római katonák erőnek erejével lökdösték hátra az embereket a kereszttől: lándzsákkal hadonásztak, szitokszavakat és parancsokat ordítottak a nép felé. Ebben a tébolyult pillanatban egészen halkan, szinte suttogva hangzik el Longinus százados felismerése: „...*Valóban Isten fia volt.*” S a hegyen, ahol addig mindent a félelem és sötétség uralt, a százados egyszerre meglelte nyugalmát.

Az emberek riadtan néztek körbe, majd a keresztre. Szánakozás, félelem, csodálat és káröröm vonásai húzódtak az arcukon. Bár sokan már hazatértek otthonaikba, a farizeusok és írástudók közül még többen a kivégzetteknel maradtak... Velük szemben áll a hóhér: hűvösen és kíméletlenül tekint maga elé. Parancsra cselekedett. Még a kezében tartja létráját, azt a létrát, amelyet korábban a felállított keresztekhez döntött. Másik kezében a szekerce, amellyel a vasszögeket ütötte át annak csuklóján, s lábain, aki menny és föld között jelenti az igazi lajtorját. A zord sötétségből vetül fény sugar Jézus keresztfjére. Lábainál siratják őt Mária, Mária Magdolna, s a legkedvesebb tanítvány. Lehet-e nagyobb fájdalom egy édesanyának, látni egyetlen fiát a kereszten? Világra hozni egy gyermeket, szeretni, nevelni, kísérni életében s végül osztozni a szenvedéseiben? Mária ugyanis nem csak fia életében volt jelen: a keresztutat is végigjárta Jézussal. Amikor fiát ütötték, az ő lelkét ostromolták s amikor Jézust gyalázták, Máriát is megszégyenítették. Most sírva borul a kereszthez, s könnyeivel áztatja a haldokló Krisztus lábát, úgy siratja Szent fiát...

...Csend borul a hegyre. Heves szél támad, amely szétfújja a lármát, szidalmat, parancsot s minden álszentséget. Komoran húzódik el a bal lator, s miután szólt, elfedi tekintetét. Másfelől a jobb fordul Jézushoz: „*Uram emlékezz meg rólam, országodban!*” S lehajtja fejét. A két szenvedő közt áll Krisztus keresztfája. Szögekkel verve tagjai, kinyújtva lába és keze. Szünetében közepette szeméit az ég felé emeli és a Mennyei Atyához imádkozik: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.*” Jézus minden alkalommal utánamegy az elveszett bárányoknak. Így ígéri meg a jobbán lévő latornak is: „*Még ma velem leszel a paradicsomban.*” S a legnagyobb kétségbeesésben, a halál árnyékában emeli tekintetét az égre. Ez az a pillanat, amikor Jézus az Atyában bízva fohászkodik. Imáiban pedig rólunk emlékezik meg, akik a sötétből a világosság felé igyekezve várjuk Krisztus feltámadását... **T**

Haramza Kristóf

A kép forrása: Szeged, Panoráma, Illés Tibor, szegedpanorama.hu

IMÁDSÁGOK

ECKHART MESTER IMÁJA

Köszönjük Neked, mennyei Atyánk, hogy nekünk ajándékoztad egyszülött Fiadat, akiben nekünk adod Önmagadat és minden dolgot. Kérünk Téged, mennyei Atyánk: ahogy nekünk adtad Fiadat, Jézus Krisztust, aki által és akiben nem akarsz és nem is tudsz megtagadni senkinek semmit, úgy hallgass meg bennünket Őbenne, szabadíts meg bennünket sok gyarlóságunktól és egyesíts bennünket Önmagadban Vele. **Ámen. T**

JOHANNES KEPLER HIMNUSZA

Nagy a mi Urunk, erős és hatalmas; bölcsességen nincsen határai. Dicséritek Őt, Nap, Hold és bolygók, amilyen nyelven csak zenghetitek Teremtőtök dicséretét! Dicséritek Őt, égi harmóniák, és ti is, felfedett igazságainak tanúi és igazolói. És lelkem, te is zengd az Úr dicséretét egész életeden át! Tőle és általa és érte vannak minden dolgok, a láthatóak és a láthatatlanok. Egyedül Őt illesse tisztelet és dicsőség öröktől örökké! **Ámen. T**

KIS SZENT TERÉZ: ÖNFELAJÁNLÁS

Én Istenem! Felajánlom magamat égő áldozatul irgalmas szeretetednek, hogy életem a tökéletes szeretet egyetlen hősi tette legyen. Könyörgök Hozzád, hogy a Benned rejlő végtelen szeretetnek árját öntsd át lelkembe, hogy az engem felemésszen és a Te szeretetednek vértanújává tegyen. Igen, így akarok elkészülni, hogy Előtted megjelenhessek: a szeretetnek mártírhálálával akarok meghalni s így egyenesen a Te irgalmas szeretetednek karjaiba repülni. Ó Szeretet Istene! Ahányszor szívem dobban, annyszor és számtalanszor akarom megújítani ezt az önfeláldozásomat, egész addig, „amíg az árnyékot fel nem váltja a valóság” és Téged színről-színre látván, mindörökké, szünet nélkül énekelem Irántad való szeretetemet. **Ámen. T**

KEDVES TESTVÉRÜNK! AZ ÚR ADJON NEKED BÉKÉT!

Assisi Szent Ferenc földi élete 1226. október 4. előestéjén ért véget. Mi, az ő testvéri közössége, évről évre mégsem halálára emlékezünk, hanem boldog átmenetelét (tranzitusát) ünnepeljük. Kisebb testvérré lett, egyszerűen és örömmel hirdette Jézus Krisztus Evangéliumát, énekelve dicsérte a Teremtőt, aki egyedül jó. Példáját követve mi is szívből megvalljuk: egyedül Isten jó. „Ő az áldás, ő a béke.” Mi, magyar ferencesek, Őt akarjuk befogadni és Őt, az áldást és a békét mindenkinek továbbadni.

Ez a szándék vezet különösen a mai időkben, amikor oly sok dolog aggodalmat kelt bennünk, körülöttünk. Miközben mindennapjaink békességét és jólétét fenyegetve érezzük a szomszédos országban dúló háború, az energia-válság vagy más külső körülmények miatt, egy belső elbizonytalanodást is tapasztalunk. Sokan kérdeznek minket, ferenceseket, miről mit gondolunk, s a kérdés mögött gyakran ott a tanácstalanság és az aggodalom. Miközben körülöttünk annyi biztosnak hitt dologról kiderül, hogy csak átmeneti, úgy érezhetjük, mintha a mi életünkben is elveszett volna a biztos támpont.

Ehhez társul az a jelenség is, hogy társadalmunkban általánosan jelen van hitünk és hívő életünk egyes elemeinek vagy alapvető igazságainak megkérdőjelezése, akár a magukat hívőnek kijelentő emberek körében is. Vannak olyan társadalmi változások, eszmék és gyakorlatok, amelyek gyakran keresztény gyökerű – vagy legalábbis a keresztény gondolkodásban és életben is használt – kifejezésekkel élnek (pl. lelkiismeret, szabadság, személy, tolerancia, szeretet), de épp a gyökértől, Isten létének igazságától, jelenvalóságától elszakítva, elszakadva istentelen zűrzavart produkálnak. Mindez nem kis bizonytalanságot okoz hívők és nem hívők körében egyaránt. Sok világi és szerzetes testvérünkkel együtt keressük, hogyan tudunk igaz és hiteles választ adni minderre.

Bűnbánat

Mindenekelőtt beismerjük, hogy gyakran a mi bűneink is akadályai annak, hogy Isten jóságát felismerjük és elhiggyék körülöttünk. Bánunk minden olyan alkalmat az életünkben és szolgálatainkban, amikor Isten Örömhírét elfedte a mi önzésünk, a mi bűneink. Ezekért bocsánatot kérünk, elsősorban Istentől, de azoktól az embertársainktól is, akiket megbántottunk, akik elől ezzel eltakartuk a Napot.

A Teremtő dicsérete

Kisebb testvérként, szerzetesi fogadalmaink által, relativizmustól és önzéstől szenvedő világunkban ragaszkodunk Jézus Krisztus személyéhez, aki az Igazság, és mint ilyen, számunkra nem viszonylagos, nem megkérdőjelezhető. Benne és általa vagyunk közösségben Istennel és egymással is. Ez az alapvető döntés határozza meg életünket, ember- és világképünket. Ezt a szemléletmódot jól kifejezi a

Naphimnusz, rendalapítónk imádságos éneke, amelyben az egész teremtett világgal együtt dicséri az Urat. E teremtett világban nem a sötétség uralkodik, hanem a Nap, amely a Legfölségebb képe.

A Teremtő dicsérete: testvérként élni

Szent Ferenc atyánk lelkiületével Isten ajándékaként elfogadjuk az egész teremtett valóságot, benne testvéreinket és önmagunkat is. A testvéri élet számunkra elsősorban nem elmélet vagy ideológia, hanem konkrét életforma, amelyben megtanulunk szeretni, áldozatot hozni, önmagunkból adni, és megosztani, amink van, soha nem különbenek tartva magunkat a másiktól.

A Teremtő dicsérete: életigenlés és az emberi méltóság tisztelete

Emberi élet

A Teremtő Isten szeretete kötelez minket a teremtés, és mindenekelőtt a Teremtő Lélek által életre lehelt ember föltétlen tiszteletére, elfogadására. Ebből fakadóan elutasítjuk a gyilkolás minden fajtáját: az abortuszt, az eutanáziát, a háborús öldöklést, népiirtást vagy a békétlenségből, haszonszerzésből elkövetett emberölést. Ugyanígy elutasítunk minden, az emberi életet nem tisztelő, azt kiiktató, manipuláló vagy abba önző módon beavatkozó, természetidegen eljárást is. Ugyanakkor testvéri figyelemmel akarunk fordulni a környezetünkben lévő minden testi vagy lelki szenvedéssel élő embertársunk felé, a Gondviselést kérve, és tőlünk telhetően enyhítve szenvedésüket. Elhatározzunk az is, hogy támogassuk a családokat. Úgy tekintünk minden családra, mint amely az emberi személy elfogadásának, növekedésének legfőbb helye, s amely a szeretetkapcsolatok iskolájaként a társadalom alapvető intézménye. Szándékunk azok felé is szeretettel fordulni, felajánlva a magunk lelki családját, akik család nélkül vagy sebzett, bizalomvesztett, zűrzavaros, békétlen családban élnek a világban. Elköteleztünk vagyunk a gyermek- és ifjúságvédelem, valamint a sérülékeny felnőttek védelme terén.

Lelkiismereti szabadság

Az emberre úgy tekintünk, mint akinek a méltósága Istentől kapott méltóság, amelynek fontos sajátja a szabad akarat, a tiszta értelem és a jó lelkiismeret. Ugyanakkor hitünkben fakadóan valljuk, hogy az egyes ember akarata csak az Isten akaratával megegyezően tud szabad lenni, értelme a Szentlélektől megvilágosítva tud tiszta lenni, és a lelkiismerete csak az Isten jóságával megegyezően tud jó lenni. Az emberi cselekvés abszolút mércéje nem az ember, hanem az Örökkévaló, az Egyetlen, aki Jézus Krisztusban kinyilatkoztatta magát.

Nemiség

Emberképünk része, hogy a kinyilatkoztatás szerint férfinak és nőnek teremtettünk. Ez a gyönyörű kettősség az életadó egység, egyesülés feltétele. Károsnak vallunk minden nézetet, amely ezt megkérdőjelezi vagy tagadja. Férfi szerzetesek vagyunk, férfi voltunk Istentől kapott ajándék. Emberi szexualitásunkat Isten ajándékaként, Isten szerelméből a tisztaság fogadalmának a megtartásával éljük és becsüljük meg. Ez a hűség nincs küzdelem nélkül és személyes érettséget kíván. Ez utóbbi a rendbe lépés feltétele is.

Mindebben számunkra fölszabadítóan irányadó a Katolikus Egyház tanítása és előírásai.

Származás és nemzeti hovatartozás

Mivel az Úr Jézus is konkrét nép körében, emberi családban született, ezért számunkra bármely ember származása, családi és nemzeti hovatartozása tiszteletreméltó érték. Isten a mi Atyánk, Ő van mindenek és mindannyiunk fölött. Amikor ezt elfogadjuk, akkor vagyunk képesek arra, hogy hazánkat szeretve testvéri megbecsüléssel, minden rosszindulatú előítélet nélkül viseljük a többi nemzet iránt.

A Teremtő dicsérete: felelősség a teremtés védelmében

Kisebb testvérként akarunk jelen lenni a teremtett világban: meghallva és szívünkbe vésvé a Naphimnust, a teremtett világban nem harcot akarunk vívni az elemekkel; nem akarjuk az állandó fogyasztással önző, eszelősen kizsákmányolni, kizsigerelni azokat, hanem mint nővéreinket és fivéreinket, tisztelettel szemlélve, oltalmazva, értük a Legfölségebbnek hálát adva, szolgálva őket, javukat akarjuk, tudva, hogy így ők is szolgálatunkra, javunkra lesznek.

A Teremtő dicsérete: otthon lenni a Katolikus Egyházban

Szent Ferenc a Katolikus Egyházban otthon volt. Itt olyan kincseket kapott, amelyek életre szólóan lenyűgözték őt. Itt ismerte meg Istent és az ő akaratát, itt hallgatta Jézust az Evangéliumban, és itt ámulst Isten alázatán, amint a pap kezében az oltár fölött megjelenik, s kínálja magát az Eucharishtiában. Szerencsésnek tudta magát, hogy neki, bűnösnek is helye lehet az Egyházban, a könyörületre szoruló közösségében, s ezért Jézus iránti szeretete nem volt elválasztható az Egyház szeretetétől. Nem tudott azonosulni a korabeli szektás, harcias egyházkritikával. Nem azért, mert nem látta a rosszat, hanem mert, mint a karácsonyi pásztorokat, annyira elbűvölte a Gyermek Jézus, hogy nem törődött a szennyes jászollal, és a füstös, bűzös barlangistállóval. Egyszerűen Lényeg-látó volt. Ilyen belátással, alázatos szolgálattal kívánunk mi is otthon lenni a Katolikus Egyházban.

A Teremtő dicsérete: hirdetni az Evangéliumot szóval és tettel

A Jóisten hívására válaszolunk, és küldetését, misszióját teljesítjük, amikor jelen vagyunk az óvodások és a diákok számára a közoktatásban, szolgálatára vagyunk a rászorulóknak és a betegeknek szociális vállalkozásainkban, adjuk a Jóistentől kapott kincseket a lelkipásztori szolgálatban, és a különböző kultúrák, a tudomány, a teológia, a művészetek munkásai vagyunk. Szüntelenül tanuljuk Szent Ferencről a kínálás tudományát: nem ráerőszakolni, hanem föl kínálni az evangéliumi kincset. Isten minden embert üdvözíteni akar, ezért Jézus Krisztus Evangéliumát hirdetni akarjuk azoknak, akik már megismerték, azoknak, akik még nem hallottak róla, és azoknak is, akik bár megismerték, de valamilyen oknál fogva eltávolodtak tőle. Reményünk, hogy bárhol vagyunk jelen a világban, Szent Ferenc atyánkkal együtt mondhatjuk mindenkinek:

Az Úr adjon neked békét! T

2022. október 4.

a kisebb testvérek

**Senki sem gyűjt világot azért,
hogy eltakarja vagy a véka alá rejtse**
(Lk 11,33)

ZENE ÉS TÖRTÉNELEM EGY HAJLÉKBAN

**Mi állna a bemutatkozó névjegykártyáitokon?
Friedler Magdolna**

orgonaművész, író, a budapesti Járdányi Pál Zeneiskola
organatanára

Pálffy Géza

történész, tudományos tanácsadó, a „Lendület” Szent
Korona Kutatócsoport vezetője

Mik az azonosságok az életetekben?

Mindketten Veszprém-ben születtünk. Az általános iskolák után egyazon nagy múltú alma mater, a Lovassy László Gimnázium padjaiban ültünk, csupán különböző szakokra jártunk, mondhatni alfától ómegáig, hiszen a matematika tagozat a kiemelt „A”, a zeneművészeti osztály pedig a nevét rövidítő „Z” jelet viselte. Egyetemi tanulmányainkat mindketten Budapesten végeztük, egyikünk a reáltudományok és a maratoni élsport után az ELTE történelem-levéltár szakát választotta, másikunk pécsi zongoradiplo-máját követően a Zeneakadémia orgona szakára nyert felvételt. Ugyanabban a kerületben éltünk, ahová egyazon évben költöztünk, és még a kerületek is szomszédosak voltak, ahol dolgoztunk. Életünk sok-sok azonos helyszíne számtalan alkalmat kínált volna arra, hogy találkozzunk, mégsem így történt. Mígnem egyszer, Istennek hála, végre valóban keresztezték egymást az útjaink. Házasságkötésünket követően új lakóhelyünkön is szeret-tünk volna lelkiileg kötődni valahová. Egy júliusi vasárna-pon az országúti ferencesekhez mentünk el szentmisére, ahol olyan hitbéli töltést kaptunk, amely után nem volt kérdés, hogy ide, ehhez a közösséghez és templomhoz szeretnénk a továbbiakban tartozni. Ennek már 18 éve.

Mikor és hogyan szólított meg benneteket az Isten?

Magdi: Hívó családban nőttem fel, ahol magától értetődött, az úttörőprogramok nem írhatják felül azt, hogy vasárnap szentmisére menjünk. A veszprémi Regina Mundi-templom oldalhajójában megtartott hittanórák sora egyenes úton vezetett el az elsőáldozáshoz és a bérmlás szentségéhez. Talán ez az eleve elrendeltség volt az oka, hogy az első iga-zi megpróbáltatásra elszakadt a laza szál, és a kamaszkor lázadása jó pár évig elfordított Istentől. Pécsi főiskolás éveim alatt zongorista barátnőm unszolására mentem el a pálos templomba, ahol virágozott az egyetemisták hitélete, és szinte beszippantott ez a lelki bőség. Magával ragadtak Bíró Laci (ma már megbecsült Bíró László püspök atya) szenvedélyes, karizmatikus hitalkalmai, kinyílt az Úr felé a világ. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a múltban könyvekből „elsajátított” Krisztus akkor és ott vált számomra élővé.

Ehhez óriási megerősítést adott 1989-ben a Regionális Tai-zéi Találkozó feledhetetlen élménye, ahol a több mint tízezer fiatal kortársammal a közösen énekelt imádság ereje bizonyosan összekötötte az eget a földdel.

Géza: A Veszprémhez közeli Vörösberényben (ahol apai nagyszüleim éltek), annak szép református műemlék-templomában szüleim ugyan megkereszteltettek engem, ikertestvéremet és öcsémet, nem vallásos családban nevelkedtem. Nálunk a vasárnap nem az istentiszteletről, hanem Szentkirályszabadja melletti telkünk megműveléséről vagy éppen futóedzésekről és atlétikai versenyekről szólt. A tágabb családban pusztán kedves anyai dédanyám volt hívó, akivel nemcsak jókat malom-játékoztunk, de könyvfaló gyermekként imakönyveibe is bele-beleku-kanthattam. Mivel a rendszerváltás egyik szimbolikus pillanatában, 1989. június 16-án, Nagy Imre temetésének napján érettségiztem (felejthetetlen élmény volt a TV-ben nézni a napjainkig ható eseményeket), az általános és a középiskolában sem kerülhettem közelebb Istenhez. A jég az egyetemen kezdett megolvadni. Egyrészt egyik kollégi-umi szobatársam mélyen hívó családból származott (ma az esztergomi Prímási Levéltár igazgatója); másrészt a történelem szakon ekkor már újra lehetett egyháztörté-neti stúdiumokat hallgatni, amelyek közül Puskely Mária remek előadásait a szerzetesrendekről sohasem feledtem.

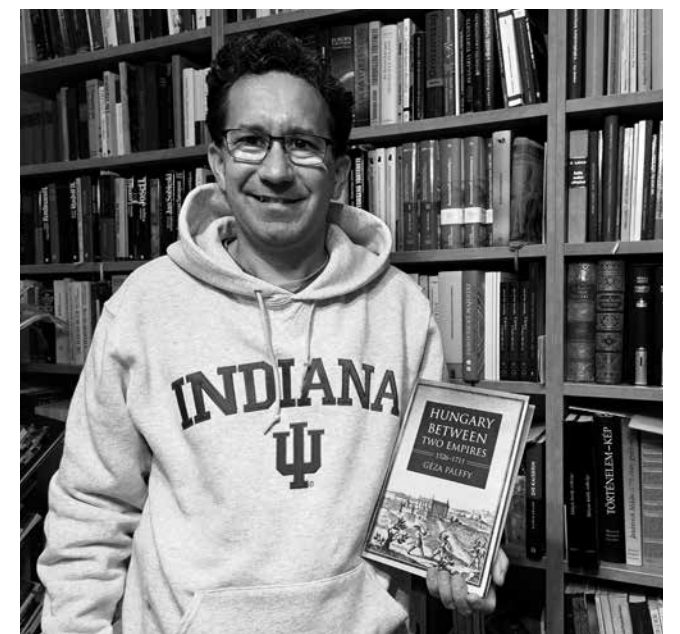
Ennek ellenére az igazi utat végül egy „angyal” nyitotta meg számomra Istenhez: házasságkötésünk után fele-ségemet eleinte ritkábban, majd hetente kísérttem el az országúti ferencesek szentmiséire, amelyeken lassan találtam rá az Úrra. Magdi magával ragadó, csendes hite, valamint Kolos, Leó, András, Miklós, Kapisztrán, Tihámér atyák és lelki vezetőm, Gábrriel atya karizmatikus prédi-kációi együttesen játszottak szerepet abban, hogy Zalán atya katekumen-csoportjában megérhettem az elsőáldo-zásra, majd a bérmlásra. Az előbbire a járvány miatt végül igen szűk körben, a kolostor meghitt kápolnájában 2020 szeptemberében került sor. 450 esztendő után így léphet-tem kedves történelmi hőseim, Balassi Bálint és Pázmány Péter nyomdokába a konvertiták sorában.

Mely területeken találtátok meg a hivatásotokat?

Magdi: Már óvodás koromban eldőlt, hogy a zene fontos része lesz az életemnek. Az ének-zenei általános iskola után konzi következett, majd zeneművészeti főiskola, vé-gül zeneakadémia és DLA doktori tanulmányok. A legegyszerűsített felsorolás természetesen nem jelenti azt, hogy buktatók, küzdelmek, kétségek nélkül, csupán simára csiszolt lépcsőfokokon át vezetett idáig az út. Az egyik veszprémi kántorral való váratlan, villámcsapás erejű találkozás után a zongorát szinte egyik napról a má-sikra felváltotta az orgona iránti elhivatottság, amely a mai napig tart. Hangversenyeket adok – többek között 2018 őszén az Országúti Ferences-templomban is játszhattam –, amelyeken az elhangzó műveket mindig valamilyen vezér-elv mentén állítom össze, és nagyon lényegesnek tartom, hogy a közönség tudja, mit hallgat. A darabok ismerteté-sében, felkonferálásában mindig nagy segítségemre van Géza. A másik nagyon meghatározó orgonapillér az éle-temben a tanítás, amelyet soha nem munkaként élek meg, hanem különleges misszióként, alkotásként, a szépség, ne-tán éppen a csúfság, a szenvedély vagy szelidség, az ará-nyok, a kifejezés kereséseként. Jelenleg kilenc fantasztikus

tanítványom van a II. kerületi Járdányi Pál Zeneiskolában, nagyon büszke vagyok a helyállásukra, eredményeikre. A zene mellett egyre komolyabb rész jut az irodalomnak, pontosabban az olvasás mellett az írásnak és a publiká-lásnak. Az Országúti Ferences Plébánia lapjában, az Or-szágútban is többször megjelent már mesém, a mostani lapszámban egy verset olvashatnak tőlem a gyerekek. Különböző műfajokban alkotok. Novelláimban a minden-napok szerényen megbújó részleteit, haikuimban a csepp-ben tükröződő teljességet, gyermekverseimben a játékot és a ritmust, meséimben pedig az ideális világot szeret-ném megmutatni.

Géza: Az egyetemen életre szóló döntést hoztam: a sport helyett végleg a tanulást, a tudományt, majd a kutatást választottam. Úgy érzem, jól tettem! Hivatásom lett a hobbim, amely számomra a világ legérdekesebb munká-ja. Történész-levéltárosi diplomáimat hamarosan dokto-ri disszertáció, majd fiatalon akadémiai doktori fokozat követte, no és izgalmas könyvek sora féltucat nyelven a Magyar Királyság és a Habsburg Monarchia 16–17. századi történetéről, a törökellenes védelmi rendszerről, a magyar arisztokráciáról, egy évtizede pedig – a Szent Korona Ku-tatócsoport vezetőjeként – elsősorban legfőbb nemzeti ereikről és a magyar királykoronázásokról. Munkám szinte mindennapos felfedezésekkel jár. Hatalmas öröm volt például megtalálni a legkorábbi magyar szentkoronás zászlót (1618) és a legrégebbi Horvátország-lobogót (1647), vagy feltárni az első magyar- és horvátországi ország-felmérést, a milánói Angiellini várépítések térképeit az 1560–1570-es évekből. Végül kiemelkedő megtiszteltetés, hogy én írhattam az első angol nyelvű átfogó összefogla-lót (*Hungary between Two Empires 1526–1711*, Indiana Uni-versity Press, 2021) a 16–17. századi magyar történelemről. Ráadásul munkám gyakori utazásokkal jár, ami Magdival is egyik legkedveltebb közös hobbink. A tudomány, a kul-túra és a zene életünk szerves része, gazdagítása pedig úgymond missziónk!

Hogyan kapcsolódtok a ferences közösséghez, és milyen szerepet tölt be a hit a mindennapjaitokban?

Magdi: 2005 szeptemberében indult útjára az Országúton – Achilles atya indíttatására, illetve Nényei Gabi és Gábor irányításával – a fiatal házaspárok csoportja, amelynek, bár már 18 éve kötöttük össze az életünket, mai napig tagjai vagyunk. Kezdetben a földszinti hittanteremben találkoztunk, kéthetente más-más szentírási szakaszt, hitbéli témakört, kérdést körülvárva. Idővel átkerültünk a „kisházba”, manapság pedig egymás otthonában jövünk össze évente néhány alkalommal.

A járvány idején bezártak a templomok és az iskolák. Pillanatok alatt kiderült, hogy orgonát lehetetlen online tanulni. Kérésünkre mind a ferences atyák, mind pedig Adrián készségesen nyitották meg előttünk a karzat ajtaját. Nekik köszönhetjük, hogy az oktatás folyamatos maradhatott a tanszakunkon.

A covid sok mindenre megtanított bennünket: tehetlenségünkre, a lényeges és a kevésbé fontos dolgok átértékelésére, a személyes emberi kapcsolatok, találkozásuk semmivel nem pótolható jelentőségére, a hit megtartó erejére és arra, hogy Istent eltaszítva remény nélkülív válik a világ. Óriási áldás az életben, hogy napjaim nagy részét a zene tölti ki, amely felemel a gondokból. A művészetből fakadó örömet pedig – ha nem is isteni tőzzel hevülő fátylaként, de apró emberi mécsesként – megpróbálok a körülöttem lévőkre átragasztani.

Géza: Nagy örömmel és hálával tölt el, hogy 2020-ban több esemény által is aktívan részesei lehettünk az Országúti Ferences Templom 250 éves jubileumi ünnepségsorozatának. Hasonlóan érzek akkor is, amikor arra gondolok, hogy a Szentlélek munkálkodásának köszönhetően időközben az öcsém és családja is megtalálta a hitét. Magdival minden napunkat közös imádsággal és köszönettel zárjuk, nem feledve a Bölcsesség könyve 11. fejezetének 22. versét, miszerint olyanok vagyunk az Úr előtt, „mint a porszem a mérlegen, és mint a földre hulló hajnali harmatcsepp”.

Az országúti ferences közösség a főváros túlszűfolt, robogó világában igazi lélekcsendesítő menedékhely. Ide mindig jó betérni, akár misére, akár orgonakoncertre, akár előadásra vagy éppen hálaadásra. Itt kedvenc apostolom, Szent Pál szavai is másként hangzanak, és valóban úgy érezhetjük, hogy közelünkben van az Isten... **T**

LÉLEK SZERINT ÉLJETEK!

Összel egy régóta tervezett - szervezett álom valósult meg. Közös lelkigyakorlaton vettünk részt – a plébánia apraja, nagyja – Máriabesnyőn. A lelki gyakorlatot Gorove Laci és Kriszta tartotta a Lélek adományairól, amiből nem „csak” hét van – mint az ajándékokból – hanem Szent Pál levelei alapján több, mint harminc.

Számomra a hétvége felért egy önismereti, pályaorientációs tréninggel, ahol a legnagyobb Pszichológus, a minden gyermekét végtelen szeretettel teremtő és ismerő mennyei Atya, rólunk alkotott terveit és elképzeléseit ismerhettük meg. Beszélgettünk arról, hogy milyen tulajdonságai vannak a három isteni személynek és mi jellemzően melyeket hordozzuk? Hogy melyik bibliai személyre hasonlítunk a leginkább? Én, az istenkapcsolatom, a problémamegoldásom, az erőseim és a nehézségeim alapján, Szent Tamás apostolhoz hasonló utat járok. Ez meglepetés és öröm volt számomra, mert kamaszkorom óta Tamás áll hozzám legközelebb a tizenkét tanítvány közül. Részletesen megismertük a Lélek adományait és egy hosszú teszt kitöltése után megtudtuk, hogy milyen adományokkal rendelkezünk és milyenekkel nem - ez is fontos!

És ez még nem minden. Az adományokat ugyanis azért kaptuk, hogy a közösségünket építsük, gazdagítsuk velük, erről is szólt ez a hétvége:

„Utoljára évekkel ezelőtt voltunk a plébániai testvéreinkkel közös lelkigyakorlaton” - meséli személyes élményeit Bicz Feri. „A mostani adományos összejövetel Máriabesnyőn nem csak azért volt különleges élmény, mert megmutatta nekünk, hogy milyen Isten által kapott adományaink vannak - amikkel tisztában voltunk, esetleg csak sejtettünk vagy épp fogalmunk sem volt róla - hanem mert az országúti családós tábor mellett ismét

volt egy háromnapos alkalom, ahol több időnk volt egymás felé fordulni, mélyeket beszélgetni, jobban megismerni egymást. Mindezt szép, nyugodt környezetben. Az előadássorozat érdekes, magasszínvonalú volt. Meggyőződésem, hogy senki nem ment haza 'üres kézzel'. Örömmel tapasztaltam és úgy látom áldás volt az alkalom, hisz megvalósuló gyümölcsei is lettek a lelkigyakorlatnak. Ami nekünk ezek mellett mindig fontos, hogy gyermekeink is jó kezekben voltak, így mi, szülők is nyugodtan figyelhettük az előadásokat.”

A hétvégén valóban minden korosztály részt vett, kisebb-nagyobb gyermekek, (akik a gimis lányokkal játszva töltötték az időt, ezúttal is hálás köszönet érte!), szülők, fiatalok és idősebbek egyaránt. Ritka alkalom és nagy lehetőség volt, hogy mint egy „plébániai család” élhettük meg ezt a lelki kalandot.

„Nagyon örülök, hogy el tudtam menni. Ez volt az első teljes hétvégi lelkigyakorlat, amin részt vettem. Sokat adott a lelki életem fejlődéséhez és a mindennapokban is tudom kamatoztatni az adományaimat.” - osztotta meg Dosztán Lia, az Euthikosz ifjúsági közösség egyik tagja.

A Lélek pedig megállíthatatlanul fűjt tovább és hívott minket új utakra a hétvége utáni hétköznapiakban is:

„Nekem nagyon sokat adott és különösen megerősített, hogy nem kell mindenben igyekeznem az adományok kapcsán, csak azokon a területeken, amelyek az erősségeim” - jelezte vissza Tömör Pali. „Ami fontos üzenet volt, hogy mindezeket közösségben, a közösség javára kell használnom! Nekem az adományok tesztje során kijött a szabadítás adománya, amelyen nagyon meglepődtem, mert sohasem gondoltam magamról, hogy ilyen talentummal bírok. A szombat esti szentségimádást külön óriási kegyelemként, lelki tapasztalatként, erőforrásként éltem meg, az egyik 'csúcspont' volt számomra a hétvégén!

Bicz Feri szervezésével a lelkigyakorlat után néhány héttel még egyszer összejöttünk és átbeszéltük, hogy ki, milyen adományt kapott, és ezeket hogyan tudja a Plébánia javára hasznosítani. Ennek folyományaként született meg a szabadító imacsoport, amelynek tagjai a szabadítás illetve a megkülönböztetés vagy ima adományát kapták. Achilles testvér is nagyon biztatott minket, hogy használjuk ezt az adományt, mivel sok olyan személy van, akinek szüksége van imaháttérre, hogy megköttöttségeitől, lelki terheitől megszabaduljon. Achilles testvért sokan keresik fel lelki segítséget kérve, illetve mi magunk is ismerünk a környezetünkben olyan embereket, akik számára szükséges a szabadító imádság. Egy közös táblázatban tartjuk nyilván, kiért kell imádkoznunk, hetente gyűlünk össze a péntek esti szentmise utáni szentségimádáson, és ott imádkozunk közösen ezekért az emberekért. Jelenleg heten vagyunk a csoportban. Nagy öröm, hogy a Jóisten már meghallgatta az egyik illetőért mondott fohászainkat! Remélem, a továbbiakban is meghallgatásra találunk!

Nagyon örülök, hogy részt vehettem a lelkigyakorlaton, hála a Jóistennek, hála a Gorove házaspárnak és a szervezőknek, akik ennyit beletettek és szívvel-lélekkel dolgoztak ezért a közös lelkigyakorlatért!” **T**

Jobbágyi Anna

AZ EGYHÁZ MI VAGYUNK

LELKIPÁSZTORI NAPOK A PÜSPÖKI SZINÓDUSRA KÉSZÜLVE

Két év kényszerű szünet után 2022 novemberében ismét megrendezésre került az Országos Lelkipásztori Napok, amely témájában a 2021-ben plébániai szinten elkezdődött és 2023 októberében Rómában püspöki szinódussal záruló folyamathoz kapcsolódott. A konferencia mottóját János evangéliumából választották a szervezők: „Legyenek mindnyájan egy!” (Jn 17,21). Az esztergomi napokon plébániánkról Lovas Andrással, a Plébániai Képviselőtestület világi vezetőjével vettünk részt, ahol értékes és tartalmas előadások, csoportbeszélgetések folytak a hívek és papok együttműködéséről, ennek nehézségeiről és jó gyakorlatairól.

Török Csaba teológiai tanár a fő témát alapozta meg: közösség, részvétel, küldetés – a szinodális folyamat Egyházunkban című előadásával, rámutatva a papok és a világiak együttműködésének szükségességére. A közös munka és a közös úton való haladás morális szempontjairól Papp Miklós görögkatolikus parókus, teológiai tanár beszélt. Varga László kaposvári püspök atya előadásában azt vázolta, miként látja a világiak és a papok együttműködését, mint főpásztor. Kiemelte, mennyire szükséges az egység állandó munkálása az együttműködéshez, mert a gonosz a megosztottságban tud tevékenykedni közöttünk. Szellemi harcban élünk és csak a Szentlélekre figyelve tudunk Isten békességében szolgálni, növekedni. Mint tanításaiban oly sokszor, most is rámutatott a megtérés szükségességére: „az emberek a békességre és az igazságosságra szomjaznak, ezért meg kell térnünk újra és újra az aktivitás eretnességéből. Láthatóvá kell tennünk, hogy a mennyek országa már elkezdődött, ez a közös tanúságtétel az esszenciája a papok és a világiak együttműködésének.” Hangsúlyozta, hogy nem pusztán jó munkatárssá, hanem igazi tanítvánnyá kell válnunk, kilépve „keresztény, katolikus nagyképűségünkből, a klerikalizmusunkból (és ez a hívekre is vonatkozik), hogy láthatóvá váljon Isten szereteturalma.” Tiszta és Istent szenvedélyesen szerető Atyaként megmutató istenképet kell élnünk és sugároznunk, és a II. Vatikáni Zsinat tanítása szerinti egyházképet kell erősítenünk magunkban: az Egyház Krisztus titokzatos teste, Isten vándorló népe, kommunió, közösség, amelynek feje az a Krisztus, aki szolgálni jött, és ekképpen az Egyház tagjai is Krisztust követő szolgálok. Kereszttségénél fogva minden hívő részesedik a prófétai, a királyi és a papi méltóságban. A pap feladata a hívek megszentelődését szolgálni. Az együttműködést a bizalom, a személyesség, a hitelesség, a testvériesség, az egymásra utaltság erősíti. A hitelesség vonzza az istenkereső embereket – el kell hát indulnunk a bizalom zárandokútján egymás felé, és együtt az emberek felé. Teréz anyát egyszer arról kérdezte egy újságíró, hogy szerinté mi az, aminek meg kellene változnia az Egyházban? Ő így válaszolt: nekem és önnek.

Gulyás Zsolt karcagi plébános a kommunikációs szemléletváltás módjáról, megújításáról, az új kommunikáció tanulásáról beszélt, hogy az evangélium örömhírét minél hitelesebben tudjuk átadni.

Jó hangulatú beszélgetés formálódott, amikor papok és hívek külön csoportokban cseréltek eszmét az egymás iránti elvárásokról, a másik csoport elvárásairól, illetve, hogy vajon ki mit nem vár el a másiktól.

Az előadások, a csoportos munka és a személyes találkozások során alkalom nyílt a különböző jó gyakorlatok megismerésére és bemutatására az evangelizáció és a jegyesoktatás terén, amelyek közt örömmel fedeztük fel és osztottuk meg saját tapasztalatainkat is a jegyeskurzus vagy épp a Házaskurzus kapcsán.

Segítsen az Úr, hogy az Egyház nagy szinodális folyamatának aktív résztvevői legyünk plébánia közösségünkben is, hitelesen hirdetve az örömhírt: „Köztetek van az Isten országa!” (Mk 1,15) T

fr. Zalán

KI MIT VÁR...?

Az Országos Lelkipásztori Napok egyik programján papok és hívek külön csoportokban beszélgettek arról, hogy szerintük ki mit vár és mit nem vár a másiktól. A tanulságos beszélgetésből szemezgettünk:

A papok azt várják a hívektől, hogy...

- közeledjenek Istenhez, járuljanak gyakran a szentségekhez, élő hitűvé, szentekké váljanak, helyezték Jézust az első helyre
- imádkozzanak papjaikért és új hivatásokért, szeressék az Egyházat
- tekintsek őket embernek és lelkipásztornak, a pap testvér is legyen a közösségben
- bizonyos időre engedjék el töltni papjaikat
- adjanak őszinte visszajelzést, mondják el, ha valamilyen gondjuk van
- legyen fontos számukra a plébánia, a közösség és a közösségi kapcsolatok
- ismerjék fel karizmájukat és merjék használni a közösség javára
- vegyenek részt a szolgálatokban: jelenlét, aktivitás, elkötelezettség, kapcsolódás, kezdeményezés („Atya, mit tehetsz?”)
- legyenek befogadók, kezdeményezők, nyitottak
- tegyenek bátran tanúságot hitükről a mindennapokban és a közösségben

A hívek szerint a papok azt várják tőlük, hogy...

- szeressék őket és imádkozzanak értük, legyenek számukra közösségként jelen, embernek (is) lássák őket, személyes kapcsolatba lépjenek velük
- segítsenek nekik, működjenek együtt és adjanak tiszteletteljes visszajelzést, együtt építsék Isten országát
- támogassák ötletekkel a plébániai munkát, kezdeményezzenek, vállaljanak felelősséget, munkát (szellemi, lelki, fizikai), szervezzenek meg az elejétől a végéig egy-egy projektet
- felfedezzék fel és éljék meg karizmáikat
- legyenek szentek, éljenek a szentségek kegyelmével, legyen tudatos és élő a hitéletük
- szeressék egymást, legyenek barátai a közösségben
- éljenek missziósan és az evangélium szerint, tegyenek tanúságot hitükről, védjék meg az Egyházat, ha kell
- adakozzanak plébániájuk fenntartására, céljaira, szolgálatára
- tegyék előtérbe a plébániai programokat más programokkal szemben, és vegyenek részt aktívan ezeken
- őszintén és aktívan vegyenek részt a liturgiában, ne a papért járjanak templomba

A papok szerint a hívek azt várják tőlük, hogy...

- „bárányzagú pásztorok” legyenek (Ist. Ferenc pápa megfogalmazása)
- legyenek imádkozó emberek, Krisztust kövessék
- vezessék őket Istenhez és az életszentségre
- felemelően ünnepeljék a liturgiát
- készüljenek fel a prédikációra: színvonalas, személyhez szóló prédikációk
- legyenek elérhetőek, hallgassák meg őket, legyen idejük rájuk, legyenek szolgálatkészek, mindig türelmesek, példamutatóak és vezetők
- legyenek egészségesek, kiegyensúlyozottak és mindig fitték
- van aki vallási szolgáltatást vár – „lehetőleg gyorsan” – azt tegyék, amit és ahogy kérnek tőlük, igények kiszolgálása
- legyenek jelen a közéletben is, adjanak társadalmi tanítást, de ne politizáljanak...
- szeressék őket, értük éljenek
- legyenek lelkesek, igényesek, felkészültek, megértőek, érthetőek és hitelesek
- közösséget hozzanak létre
- szervezzenek zárandoklatokat, programokat (mint egy művelődési ház)
- adjanak visszajelzést, köszönjék meg a hívek munkáját

A hívek azt várják a papoktól, hogy...

- adjanak nekik minőségi időt (gyónatás, lelkivezetés, tanítás), ne csak „menedzseljenek”
- „bárányzagú pásztorok” legyenek
- végezzenek méltó, szép liturgiát, imádkozzanak a hívekért, legyenek imádságos életűek, szentek, a szentségimádáson, rózsafüzéren vegyenek részt
- példamutató, hiteles életet éljenek
- fogadják el őket: merjenek bátran támaszkodni a hívekre olyan dolgokban, amelyeket ők is meg tudnak tenni
- személyesen ismerjék a híveket, legyenek nyitottak, megszólíthatóak, rugalmasak, közvetlenek
- találjanak megfelelő munkatársakat és építsenek rájuk, tudjanak feladatokat delegálni
- legyenek elérhetőek, pontosak, kiszámíthatóak, legyenek következetesek, vezetők
- legyenek kemények, határozottak, de szeretettel, vállalják fel a konfliktusokat (de ne legyenek konfliktusok forrásai)
- öltözzenek „paposan”
- pihenjenek is, őrizzék meg testi-lelki egészségüket, ne égjenek ki
- szervezzenek zárandoklatokat
- fogadják el az építő kritikát, legyenek döntőképesek, hitelesek, problémamegoldók
- álljanak ki az értékek mellett egyértelműen és határozottan
- Krisztusról beszéljenek, tartsanak rövid, velős, gyakorlatias, érthető prédikációkat, ne legyenek kioktatások
- építsenek közösséget, fogják össze a híveket, keressék meg a missziós embereket, képezzék őket - „karizma vadászok”

- tudatosítsák a hívekben, hogy ők az Egyház (egység!)
- értékeljék a laikusok munkáját, adjanak visszajelzést a hívek szolgálata felé
- legyenek tanítványok (apostolok) és tanítók egyszerre
- támogassák a meglévő közösségek működését, támogassák a lelkeségi mozgalmakat
- kezeljék felelősséggel az anyagi javakat és azok legyenek átláthatóak
- őrizték meg papi tekintélyüket, anélkül, hogy felsőbbrendűnek mutatnák magukat
- adjanak konkrét feladatokat
- szólítsák meg a periférián lévőket
- új helyen ne alakítsák át a megszokott dolgokat, helyi hagyományokat ne robbantsák szét, tartsák tiszteletben az elődök munkájában, ami jó.
- ne kivételezzenek
- legyenek emberek és emberségesek, tudjanak disztíngválni, legyen empátiakészségük, emberismeretük

A papok nem várják a hívektől, hogy...

- hibátlanok legyenek (lehet hibázni!)
- a pap helyére lépjenek, végső döntéseket hozzanak helyettük
- ők „irányítsák” a papok életét, kisajátítsák őket
- személyi kultuszt ápoljanak feléjük, bratyizzanak velük, hízelegjenek, családtagnak tekintsék őket, nekik programot csináljanak
- teológiai tanácsadásban részesítsék őket
- mindig benne legyenek mindenben és mindenben egyetértsenek
- olyan ötleteket adjanak, amiért aztán nem vállalnak felelősséget
- mindenhez értsenek
- belerokkanjanak a plébániai szolgálatba
- álhíreket terjesszenek, névtelen leveleket, feljelentéseket írnak

A hívek szerint a papok nem várják tőlük, hogy...

- helyettük vezessék a plébániát, helyettük döntsenek
- beszóljanak papi dolgokba, ami a pap felelőssége, elmarasztaló kritikákat mondjanak
- ötleteket, tanácsokat adjanak tettek, segítség nélkül
- mélyreható teológiai ismeretekkel rendelkezzenek
- a képzetlenek okoskodjanak, teológiában megnyilvánuljanak
- mindig mindenben egyetértsenek vele
- beosszák az idejüket, beszóljanak az életvitelükbe, helyettük gondolkodjanak, más papokhoz hasonlítsák őket
- túlzottan bizalmasodjanak velük, kioktassák, kibeszélik őket
- névtelen leveleket írnak nekik, a püspöknek, érseknek
- mindig újítani akarjanak valamit
- erejükön felül teljesítsenek
- pontatlanok legyenek bármilyen liturgikus programon és a leghátsó sorban üljenek a templomban

A papok szerint a hívek nem várják tőlük, hogy...

- állandóan középpontban legyenek, mindent megoldjanak helyettük
- mindenhez értsenek
- mindenben olyanok legyenek, mint ők
- beszóljanak az (erkölcsi) életükbe, kioktassák őket, kérdés nélkül útmutatást adjanak, magánügyekben tolatkodóak legyenek
- életük részei legyenek, haverkodjanak velük
- rájuk telepedjenek, gyerekek nézzék őket
- politizáljanak
- anyagiasságok legyenek
- a legjobb táncosok, honlapkészítők legyenek
- mindig minden igényt kiszolgáljanak

A hívek szerint a papoktól, hogy...

- mindenhez értsenek, mindent egyedül csináljanak, mindig rendelkezésre álljanak
- azzal foglalkozzanak, amit a hívek maguktól is meg tudnak oldani
- naponta a fejükre olvassák hibáikat, bűneiket
- politizáljanak (direkt pártpolitikát)
- öntörvényű, hirtelen haragú, kioktató diktátorok vagy befolyásolhatóak legyenek
- egyes csoportokat előtérbe helyezzenek
- túlhajszolják magukat és kiégjenek
- menedzserek legyenek
- tökéletesek legyenek (még ennek a látszatát sem)
- a pénzforrások lekötözöttjei, szolgálói legyenek
- világiasak legyenek, mindenben azonosuljanak kor-szellemmel, de éljenek e korban
- showmankedjenek, celebkedjenek, a népszerűséget hajhásszák kevés tartalommal
- önmagukra, a személyére építsék a közösséget („pótolhatatlanság”)
- főzzenek magukra T

OVISOK AZ OLTÁR KÖRÜL

„Úgy képzelem, hogy havonta egyszer, szombat délután a mennyei Atya szélesre tárja az ablakát és a párkányra könyökölve kíváncsi, huncut mosollyal figyeli, hogyan alakul a szentmise legszentebb áldozata a Margit körüti ferenceseknél, egy csapat óvodás részvételével.

„Engedjétek hozzám a legkisebbeket!” - hiszen ezt Ő, Jézus mondta, de vajon előre látta, hogy milyen lesz ez a valóságban?

A templom békés, csendes áhitathoz szokott falai megtelnek nyüzsgéssel és csiviteléssel. A gyerekek korán itt vannak, jönnek-mennek, örülnek egymásnak, mindenki talál barátot. A szentmise csak elnevezésben ovis, a testvérek együtt érkeznek, aki totyogós korában elkezdte, kisiskolásként is hűséges marad. A padban csendben üldögélés csak néhány percig megy, a kis lábak kalimpálnak, fészkelődés, forgolódás - felnőtt szemmel mintha folyamatos mozgásban lenne a templom, talán tényleg így is van. A gitáros énekeket mindenki ismeri - oviból, suliból, hit-tanóráról, táborokból - a Szentírás szavait a bábfigura Petike és barátai magyarázzák el - Zalán testvér segítségével - az oltár köré gyűlő kicsiknek. Játék az egész, hiszen a gyerekek „csak” játszani tudnak, azt viszont szívvel-lélekkel, életre szólóan, komoly vidámsággal, magukról megfeledkezve, a mennyei Atya köntösét meg-megrángatva. A mise az igeliturgia után is szó szerint mindenki aktív részvételével folytatódik. A kicsik, a kenyérben gyermekké lett Jézus köré térdelnek, izegnek-mozognak, a kiosztott kis csengők folyamatosan csilingelnek, az átváltozás minden kisebb-nagyobb szívben megtörténik. Jézus nekünk ajándékozza magát és ezt a gyerekek pontosan tudják, így ők is hoznak ajándékot, kiszínezett rajzot, lelkes éneklést, kézen fogott együttlétet, ígéretet, hogy egy hónap múlva újra itt lesznek.

„Engedjétek hozzám a legkisebbeket!” - erre gondolt Jézus kétezer évvel ezelőtt, amikor a szigorú felnőttek tanítása közben maga köré gyűjtötte a nyüzsgő csipet-csapatot is?

Igen, azt hiszem pontosan így képzelte el!

Szeptembertől májusig minden hónap harmadik szombatján délután ötkor ovis mise. Szeretettel hívunk és várunk Titeket! T

Jobbágyi Anna

GYERTYAFÉNYES SZIGET A HÉTKÖZNAPOKBAN - HÁZASKURZUS

A Házaskurzus ötletét és megvalósítását egy londoni négygyermekes házaspár, Nicky és Sila Lee indította útjára. A hét alkalmas videó - előadássorozatban a már idősödő házaspár egy hosszú kapcsolat sok sok kérdését, problémáját, bukkait és erősségeit veszi sorra hihetetlenül őszintén, a hétköznapokhoz mindenképp szükséges lendülettel, energiával és sok humorral. Az előadásokban nem csak Nicky és Sila, hanem a világ minden tájáról származó párok is megszólalnak és mesélnek a saját életükről, örömeikről, gondjaikról, annyi kedvességgel és közvetlenséggel, hogy a kurzus végére joggal érezhetjük, a földrajzi távolság ellenére mind barátainkká váltak. A házaskurzus varázsát és hatékonyságát azonban nemcsak a videósorozat adja, hanem a zseniális körítés, ami ebben az esetben rengeteget hozzáad a találkozókhoz. A videókat a meghívott párok – akik a házaskurzust éppen végzik – ugyanis egy gyertyafényes vacsora keretében hallgatják végig. Igazi randi élmény ez majd két hónapon keresztül, amire szerintem minden, a hétköznapokat taposó párnak óriási szüksége van. A házaskurzust plébániánkon Kanyó Henrik és felesége, Ildikó karolta fel és szervezte meg több más házaspár segítségével. A hét egymást követő este igazi ajándék, amellyel a plébánia közössége, a barátaink leptek meg bennünket, meghívtak.

A házaskurzuson szerzett személyes élményeit Mátraházi - Papp Krisztina írta le:

Megajándékozva és megtisztelve éreztük magunkat, amikor meghívást kaptunk a plébániai házaskurzusra. A frissen felújított hittantermekben gyertyafényes terített asztalok vártak és romantikus félhomály hívogatott, hogy kerüljünk beljebb, válasszunk helyet, akár csak egy étteremben. Persze a lágy zeneszó sem hiányozhatott, ami segített elnyomni az amúgy egymástól viszonylag távol ülő, többi pár duruzsolását.

Elhelyezkedtünk és nem sokkal később már ott termett az estét szervező és lebonyolító házaspár egyik tagja, aki rövid ismertetés után, mint egy igazi sommelier borral kínálta minket. Így még türelmesebben vártuk az első fogást és könnyed „megérkezős” beszélgetéssel hangolódunk az aznapi vacsora témájára. Nem titkoljuk, hogy az élet ezen területét – mármint az étkezést – kifejezetten szeretjük, ami olykor előnyös, néha bizony tudatosabb önmérsékletet kíván. Ezen a kurzuson az utóbbira nem kellett figyelni, sőt úgy gondoljuk, hogy hálás vendégek voltunk. ☺ A szakács kitett magáért: különlegesen elkészített nem hétköznapi menüsorunk volt. A pincérek profin, kedvesen, diszkréten szolgáltak az asztalok körül.

Mikor már szinte jóllaktunk, akkor következett a lényeg: egy adott, a házasságunkat érintő fontos témakör, amit Nicky és Sila segített feldolgozni videón keresztül. A komoly - őszinte beszélgetéseket a finom desszert és kávé édesítette meg. Hét héten át élveztük, hogy a kapcsolatunkat hetente egy este szervezett körülmények között építhettük és élhettük meg. Ha fele ennyire gondos és profi körülmények és kiszolgálás vett volna minket körül, akkor is hálásak lennénk, de így szinte meggyászoltuk, hogy véget ért a plébániai házasságépítő randisorozatunk. Könnyű a jót megszokni, de itt nem győztünk betelni a minket érő, ránk áradó jóssággal. És igen, segített felhozni, megbeszélni, feldolgozni nehezebb területeket is, amiket egy frappáns, vázlatos füzet segítségével újra elővehettünk.

Köszönjük szépen a pincéreinknek, minden háttérzőnek, szakácsnak, annak aki ide is elhozta a programot, annak aki megálmodta és nem utolsó sorban a Jólstennek. T

Jobbágyi Anna

BEMUTATKOZIK A NYUGDÍJAS KLUB

2017 adventjében Zsombor atya segítségével indítottuk el a plébániai nyugdíjas klubot, amely az 1995-től több évig működő, majd megszűnő nyugdíjas imacsoportnak a hiányát próbálta pótolni. Bár más formában, de mégis ugyanazzal az alapgondolattal jövünk össze újra és újra: jó együtt lenni, együtt imádkozni a Jólsten közelségében, beszélgetni, találkozni, megosztani örömet és bánatot.

Eleinte alkalmanként, az egyházi ünnepekhez kötődően találkoztunk, de igény mutatkozott a rendszeres együttlétre. Létszámunk hamar megduplázódott és azóta is gyarapszik. Mindig örömmel fogadjuk az új tagokat, s ha valaki egészségének megromlása miatt átmenetileg nem tud eljönni az alkalmakra, érezzük a hiányát, imáinkban hordozzuk, látogatjuk őt.

A találkozások alkalmával meghallgatjuk a klub „lelkiatyjának” - korábban Zsombor atyának, most Achilles atyának – az elmélkedését, magyarázatát egy-egy aktuális ünnep-ről, jeles napról. Ez nem csak lelki táplálék, de sok esetben közelebb visz bennünket a liturgia, az egyházi előírások, a szokások megértéséhez is. Ezt követően van lehetőség kérdéseket feltenni vagy hozzászólni a hallottakhoz. Egy-egy vers, novella vagy ének is helyet kap a délelőtti során, és mindig imával kezdjük, illetve fejezzük be a találkozót.

ASSISI SZENT FERENC IMÁJA (1REG 23)

Mindenható, szentséges, magasságos és fölséges Istenünk, szent és igazságos Atya, égnek és földnek Ura és királya, hálát adunk neked Önmagadért, mivel szent akaratodból és a Szentlélekkel egyetlen Fiad által megteremtettél minden szellemi és anyagi létezőt, és bennünket is képedre és hasonlatosságodra teremtve a paradicsomba helyeztél. Mi pedig saját hibánkból elbuktunk. És hálát adunk Neked azért is, mert, miként Szent Fiad által megteremtettél bennünket, azonképpen szent szeretettel, mellyel szeretted bennünket, lehetővé tette, hogy az igaz Isten és igaz ember a dicsőséges és boldogságos mindenkor szűz Máriától megszülessék, s bennünket kereszttel, vére hullásával és halálával a rabságból kiváltson. És hálát adunk Neked azért is, mert egyazon Fiad ismét el fog jönni fölségének teljes dicsőségében. Ámen. T

Az elmúlt években több alkalommal hívtunk meg ferences kötődésű előadókat, akiknek nagyon hálásak voltunk, hogy időt szakítottak ránk: Harsányi István – a tartomány akkori főépítész – beszélt nekünk a templomról, és számos építészeti és művészettörténeti érdekességet osztott meg velünk. Fáy Zoltán a ferences könyvtár rejtett kincseit bemutatva vezetett bennünket egy többszázéves köteteket is őrző gyűjtemény világába. Zsombor atya ikonfestéséről tartott előadása is maradandó élményt nyújtott mindannyiunk számára, hiszen nemcsak hallhattunk a témáról, de kézbe vehettük az általa használt festékeket, egyéb kellékeket, s láthattuk a keze alól kikerült, szemet gyönyörködtető alkotásokat.

Levente testvér fényképein és személyes beszámolóján keresztül zárandokútra vitt el bennünket: végigjárhattuk vele az El Camino állomásait és megismerhettük hivatásának történetét. A személyes hangvételű előadás mindannyiunkat nagyon megérintett. Más alkalommal a klub tagjai tartottak fényképes bemutatót Fatimáról, vagy előadást Szent Ágostonról, Szent Margitról.

Rendszeresen szervezünk külső programokat is. Voltunk városnéző hajókiránduláson, sétáltunk a Margitszigeten, meglátogattuk a Kútvölgyi kápolnát, megnéztük Udvardi Erzsébet Kossuth- és Munkácsy Mihály-díjas festőművész felejthetetlen kiállítását, ellátogattunk a Szent István-terembe, ahol a pazar berendezés és a mesterművekről hallott információk ámulatba ejtettek bennünket. Csodálattal hallgattuk a Magyar Zene Házában az idegenvezető tájékoztatását a világhírű épületről, és másokkal együtt részt vettünk a gyöngyösi Autista Segítő Központ javára rendezett jótékonysági hangversenyen a Zenakadémián.

Első egynapos zárandokutunkat nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély-Szentkútra szerveztük, majd Gyöngyös következett. Tavaly „közkívánatra” a „Királyok és Szentek” című kiállítást vettük célba Székesfehérváron, de ellátogattunk a méltán híres Bory-várba is, ahol külön érdekesség volt, hogy az idegenvezetőnk Bory Jenő egyik leszármazottja volt, aki személyes emlékeivel tette színesebbé és emlékezetessé a vár bemutatását. A programba a városnéző kisvonat is belefért a nyugdíjasok nagy öröme.

Klubunk nyitott, minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk! T

Madas Enikő

LELKIEBÉD. AVAGY ISTENNEL A MUNKAHELYEN

- Éppen 10 éve történt, hogy egy kolléganőm megkérdezte:
- Feri! Ugye jól tudom, te keresztény vagy?
 - Igen - feleltem neki.
 - Van kedved egyszer velünk ebédelni? Van néhány keresztény még rajtunk kívül itt a munkahelyen, akikkel hetente egy alkalommal együtt eszünk és beszélgetünk.

Izgalmasan hangzott és mivel nyitott vagyok az újdonságokra, igent mondtam rá.

Az ötlet gazdája egy baptista, marketinges kollégám volt, aki egy könyvből merített inspirációt. Bátorságot gyűjtött és ha beszélgetésbe keveredett bárkivel a cégünknel, arra terelte a szót, hogy az illető milyen viszonyban van Istennel. Egész hamar rábukkant az első hívőre, aki tudott egy másikról is, aki szólt nekem és ripsz-ropsz máris négyen-öten lettünk. Kijelöltünk egy napot a héten és akkor együtt ebédeltünk.

Nagyon érdekes helyzet volt ez, hiszen én akkoriban az Istenhez vezető utam elején jártam. Nem mertem kirakni a táblát a homlokomra, hogy „Jézus a szívemben, azonnal kövessetek!” és érthetően a halacska fülbevalótól is ódzkodtam. Ráadásul egy igazi mamut multinál húzom az igát, ahol akkor még politikailag nem volt kompatibilis ez a terület, hivatalosan nagyon érzékenyen kezelték a kis mozgalmunkat. A céges levelezést nem használhattuk kapcsolattartásra azok között sem, akik szorosan benne voltak a lelkiebéd csapatban. A tárgyalókat, közös céges helyiségeket sem vehettük igénybe, ha kitaláltunk egy kis kampányt, meghívást egy bemutatkozásra, vagy adventi mini ünnepséget.

Mégis elindult az ismerkedés, beszélgetés és olyan értelemben igazi lelki ebéd volt, hogy bármivel előállhattunk, ami a legfontosabb az életünkben, ami a szívünket nyomja, vagy épp feltölti. Munkáról tilos volt beszélgetni, legfeljebb akkor, ha a kolléga vagy főnök meglepően kedves vagy épp dörzsi volt velünk és ezt mindenképp fel kellett dolgozni a hasonló értékek mentén összeverbuválódott csapattal.

Idővel mindannyian éreztük mennyi ajándékot kapunk ezekről az alkalmaktól: magabiztosságot, erőt és közösséget. Rendületlenül találkoztunk, majd tematikát is kitaláltunk, mindig más készült azzal, ami őt a héten megérintette és fontosnak tartotta, hogy elhozza, kitegye nekünk az asztalra. Akár egy mély prédikációt, vagy egy szentírási részt, ami akkor kimondottan neki szólt. Ezen felbuzdulva könnyebben megszólítottuk a körülöttünk lévő kollégákat, vagy kezdeményeztünk olyan beszélgetéseket, amiből kiderülhetett a másik lelkiisége, hite, esetleges nyitottsága, vagy elzárkózása. Érdekes meg tapasztalás volt, hogy olyan kollégáról is kiderült, hogy mélyen hívő ember, akivel már hosszú évek óta szorosan együtt dolgoztam, de életünk ezen része mégis rejtve maradt egymás előtt.

**Éld át a kereszténység örömét
a munkanapjaidban!**

Több éves csendes együttlét és megtűrttség után egyszer csak berobbant a kezdeményezésünk. Egyre többen csatlakoztak hozzánk, illetve érkeztek érdeklődők a cég vezetéséből is. Ezen a ponton már a logisztikára is kellett figyelni, olyan helyet kerestünk, ahol tizenketten – tizennégyen is le tudunk ülni, hiszen már két asztalnál folyt a fizikai és lelki étkezés.

Ahol több cég található egymás közelében, ott könnyen találni ilyen lehetőséget: önkiszolgáló menza jellegű, nagy hodályt. Ez viszont új utat nyitott előttünk, mert már nem csak a mi cégünkől jöttek testvérek, hanem más cégektől is. Ehhez az is hozzájárult, hogy az indikátorunk (a lelkiebéd megálmodója), tovább vitte vízióját: Legyen minden munkahelyen lelkiebéd! Ebben az időben beszéltem én is először a plébániánkon erről a különlegességről és voltak köztetek olyanok, akik felkarolták és tovább vitték a hívást. Köszönet!

Komoly lépcső volt a hitem útján rendszeresen találkozni más felekezetek képviselőivel, hiszen valamiért én mint római katolikus mindig kisebbségben voltam. Az alkalmakon többnyire reformátusok, evangélikusok, baptisták, szombatisták voltak. Egyszer-kétszer zsidó kollégánk is bekukucsált az ebédekre. Régóta, a mai napig tagja csapatunknak egy buddhista. Nagyon szeretem, hogy nyitott a csapat! Sok kereső és nem hívő is megfordult nálunk, volt aki csak egyszer jött és többet nem, de olyan is, aki fél évig rendszeres és nagyon aktív volt, majd eltűnt. Kiderült, hogy ezeknek a kollégáknak volt valami nagy nehézség az életükben, vagy egy nagy döntés előtt álltak és amikor ez kisimult, már nem voltunk fontosak számukra. De ez is öröm, hogy legalább életük egy kis szakaszában lehettünk béke-sziget, vagy mentőöv. Lehet, hogy pont ezért lettünk, alakultunk. Kimondottan szeretem, ahogy ezek az emberek tágitják a látókörömet és formálják a hitemet, az Istennel való kapcsolatomat. A sokszínűség ellenére sem veszítettük el azonban a lényegét. Ahogy az elején megfogalmaztuk, nem a különbözőségekre, hanem a közösre fókuszálunk: Jézusra! Akárki volt az asztaltársunk ezt el kellett fogadnia.

Hosszú évek során a cég is belátta, hogy mi nem vagyunk ufók, ellenségek. Nem sértjük senki érdekeit. Nem vagyunk szekta és kirekesztő katyvalag. A cég fontos pillére vagyunk és oda jutottunk, hogy ma már akármilyen belső fórumon hirdethetjük magunkat, sőt a személyzeti osztály is felhívja a figyelmét az újonnan érkező kollégáknak, hogy van nálunk ilyen lehetőség. Ha már van fitness bérlet, akkor lelki fitness sem hiányozhat. Mostanra a vezetésből is van meghatározó állandó tagunk.

Sajnos a covid járvány nagyon megtépázott minket, egy igazi bomba volt. A külsősöket, más cégtől csatlakozókat majdnem teljesen elvesztettük. Az online találkozások sok mindenkinek voltak kényelmetlenek, idegenek és személytelenek.

Végül egy lelki ebéd és egy lelki reggeli lett az új megoldás. Nagyon érdekes, hogy metódusát tekintve, lelkiségében és hangulatában is milyen más a kettő (én mindegyikre csatlakozom, ha tudok). Szerda délután többnyire a mi vállalatunk dolgozói jönnek és csak egy - két külsős, csütörtök reggel csak külsősök vesznek részt, időnként egy kolléganőmmel és velem.

Sokat beszélgetünk arról, hogy Isten mindenhol velünk van, nem hagyjuk otthon amikor munkába megyünk, így ez a mozgalom kirángatott engem a vasárnapi kereszténységemből és segít a mindennapokban is találkoznom az Úrral. T

Egyik mottónk: Hurrá hétfő van!
Képzeld el, hogy hogyan változna meg az életed,
ha minden munkanapot Krisztus kollégájaként
élnél meg!

**További információk találhatóak
a facebook és weboldalunkon:**
www.facebook.com/lelkiebed, lelkiebed.hu

Biczi Ferenc

FERENC PÁPA FELAJÁNLÓ IMÁJA SZÜZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVÉNEK

Ó, Mária, Isten Anyja és a mi Anyánk, mi, a szenvedésnek ebben az órájában hozzád futunk. Te Anya vagy, szeretsz bennünket és ismersz minket: semmi sincs rejtve előtted, ami a szívünkben van. Irgalom Anyja, hányszor megtapasztaltuk a te gondviselő gyöngédségedet, jelenlétedet, amely visszahozza a békét, mert te mindig Jézushoz, a Béke Fejedelméhez vezetsz bennünket.

De mi letévelyedtünk a béke útról. Elfelejtettük a múlt század tragédiáinak tanulságát, a világháborúkban elesettek millióinak áldozatát. Figyelmen kívül hagytuk az elkötelezettségeket, amelyeket, mint a Nemzetek Közössége vállaltunk, és eláruljuk a népek békeálmait és a fiatalok reményeit. Belebetegedtünk a kapzsiságba és bezárkóztunk a nacionalista érdekekbe, hagytuk, hogy kiüresítsen bennünket a közöny és megbénítson az önzés. Inkább figyelmen kívül hagytuk Istent és együtt éltünk hamisságainkkal, tápláltuk az agresszivitást, életüket oltva ki és fegyvereket halmozva fel, elfeledve, hogy felebarátunk és közös otthonunk őrzői vagyunk. A háborúval darabokra szaggattuk a Föld kertjét, a bűnnel megsebeztek Atyánk szívét, aki azt akarja, hogy egymás fivérei és nővérei legyünk. Közönyössé váltunk mindenkivel és mindennel szemben, kivéve saját magunkat. És szégyenkezve mondjuk: bocsáss meg nekünk, Urunk!

A bűn nyomorúságában, erőfeszítéseinkben és törekvésünkben, a rossz és a háború gonoszságának misztériumában te, Szent Anya, emlékeztetsz minket arra, hogy Isten nem hagy el minket, hanem továbbra is szeretettel tekint ránk, arra vágyva, hogy megbocsásson nekünk és felemeljen minket. Ő az, aki téged nekünk adott, és Szep-lőtelen Szívedbe menedéket helyezett az egyház és az emberiség számára. Az isteni jóság révén te velünk vagy és a történelem legszűkebb kanyarulataiban is gyöngéd-en vezetsz bennünket.

Hozzád fordulunk tehát, kopogtatunk Szíved ajtaján, mi, kedves gyermekeid, akiket soha nem fáradsz el meglátogatni és megtérésre szólítani. Ebben a sötét órában jöjj

Fogadd el tehát, ó, Anyánk ezt a könyörgésünket!

Te, a Tenger Csillaga, ne hagyd, hogy hajótörést szenvedjünk a háború viharában!
Te, az Újszövetség ládája, sugallj nekünk terveket és a kiengesztelődés útjait!
Te, „a Mennysors földje”, hozd vissza Isten egyetértését a világba!
Oltsd ki a gyűlöletet, csendesítsd le a bosszút, tanítsd meg nekünk a megbocsátást!
Szabadíts meg bennünket a háborútól, óvd meg a világot a nukleáris fenyegetéstől!
Rózsafüzér Királynője, ébreszd fel bennünk az ima és a szeretet szükségességét!
Az emberi család Királynője, mutasd meg a népeknek a testvériség útját!
Béke Királynője, eszközöld ki a világnak a békét!

A te sírásod, ó, Anyánk, indítsa meg megkeményedett szívünket. Könnyeid, amelyeket értünk hullattál, virágoztassák fel ezt a völgyet, amelyet gyűlöletünk kiszárított. És miközben a fegyverek zaja nem hallgat el, a te imád késztesen bennünket a békére. Anyai kezed simogassa meg mindazokat, akik szenvednek és a bombák súlya alatt menekülnek. Anyai ölelésed vigasztalja meg mindazokat, akik arra kényszerülnek, hogy elhagyják otthonaikat és hazájukat. Fájdalmas Szíved ébressze fel együttérzésünket és késztesen arra, hogy megnyissuk ajtajainkat és gondoskodjunk a megsebzett és leselejtezett emberiségről.

Isten Szent Anyja, miközben a kereszt tövében álltál, Jézus, látva melletted a tanítványt, ezt mondta neked: „Íme, a te fiad!” (Jn 19,26): így rád bízott mindannyiunkat. Azután a tanítványnak, mindannyiunknak, ezt mondta: „Íme, a te Anyád” (Jn 19,27). Anyánk, szeretnénk most befogadni Téged életünkbe és történelmünkbe. Ebben az órában a kimerült és zaklatott emberiség a kereszt tövében áll veled együtt. És szüksége van, hogy rád bízsa magát, hogy Krisztusnak szentelje magát te általad. Az ukrán nép és az orosz nép, akik szeretettel tisztelnek téged, hozzád folyamodnak, miközben a te Szíved dobog értük és a háború, az éhség, az igazságtalanság és a nyomorúság által megtizedelt minden népért.

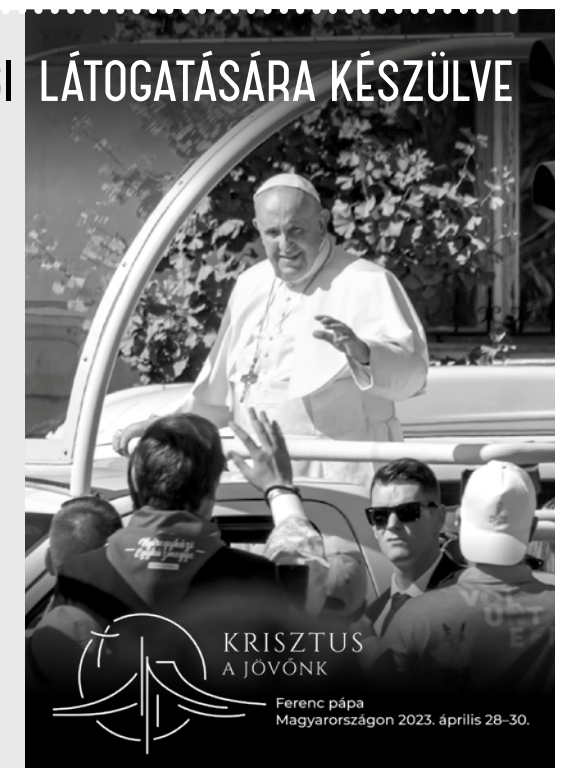
Ezért mi, Isten Anyja és a mi Anyánk, felajánljuk és Szep-lőtelen Szívednek szenteljük magunkat, az egyházat és az egész emberiséget, különösen Oroszországot és Ukrajnát. Fogadd el ezt a cselekedetünket, amelyet bizalommal és szeretettel hajtunk végre” Tedd, hogy befejeződjön a háború, szerezd meg a békét a világnak! A Szívedből fakadt „igen” megnyitotta a történelem kapuját a Béke Fejedelmének; bizunk benne, hogy ismét, a te Szíved által eljön majd a béke. Tehát Neked szenteljük az egész emberi család jövőjét, a népek szükségleteit és elvárásait, a világ aggodalmait és reményeit.

Te rajtad keresztül áradjon a Földre az isteni Irgalmasság, és a béke édes dobogása ütemezze ismét napjainkat. Az „igen” Asszonya, akire leszállott a Szentlélek, hozd vissza számunkra Isten harmóniáját! Oltsd ki kiszáradt szívünk szomjúságát, Te, aki a „remény élő forrása” vagy! Te, aki Jézus emberiségét szőttes, tegyél meg minket a szeretet-közösség munkásaivá! A mi útjainkon jártál, vezessél bennünket a béke ösvényein! **Ámen. T**

IMÁDSÁG FERENC PÁPA MAGYARORSZÁGI LÁTOGATÁSÁRA KÉSZÜLVE

Mennyei Atyánk, gondviselő Istenünk!
Köszönjük, hogy Te kísértél minket történelmünk során. Vétkeinket megvallva kérjük,
hogy egyre jobban megismerjük Fiadat, Jézus Krisztust!
Ő a mi biztos jövőnk.
Azért jött, hogy életünk legyen békében és önzetlen szeretetben.
Bizalommal kérjük,
hogy Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, valamint a magyar szentek és boldogok közbenjárására Szentatyánk, Ferenc pápa közelgő látogatása legyen kegyelem és erő forrása,
hogy hitünkben növekedve egymással és a többi nemzettel békességben éljünk, reménnyel építsük földi hazánkat,
és parancsait teljesítve eljussunk az örök hazába.
Ámen. T

Ezt az imádságot a főegyházmegye templomaiban minden szentmisén a záró áldást megelőzően imádkozzuk Nagyböjt II. vasárnapjától 2023. április 27-ig.

HETEDHÉT SZÁMOLÓ

EGY királynak egy palota,
dicső fején egy korona.
Egyszer volt csak minden mese,
legalábbis a kezdete.
Egyre megy az eggyel szorzás,
eredményben nincs változás.
Egy az anya, egy az apa,
válassza el ásó, kapa.

KETTŐ lesz, ha egyet mondok,
bizony ezek furcsa dolgok.
Két emberből áll egy páros,
hozzáadni egyet káros.
Két-két meggy függ két fülemen,
gyűrűt hordok két kezemen.
Szintén dupla lábam, szemem.
Ki érti ezt? Kész rejtelem...

HÁROM lábú széken ülök,
diceg-döcög, nem szédülök.
Egy királynak három fia,
három próbának sincs híja.

Aranyhaltól, ami hiány,
a mesehős hármát kíván.
Az igazság mindig három,
egy ráadás a vágyálom.

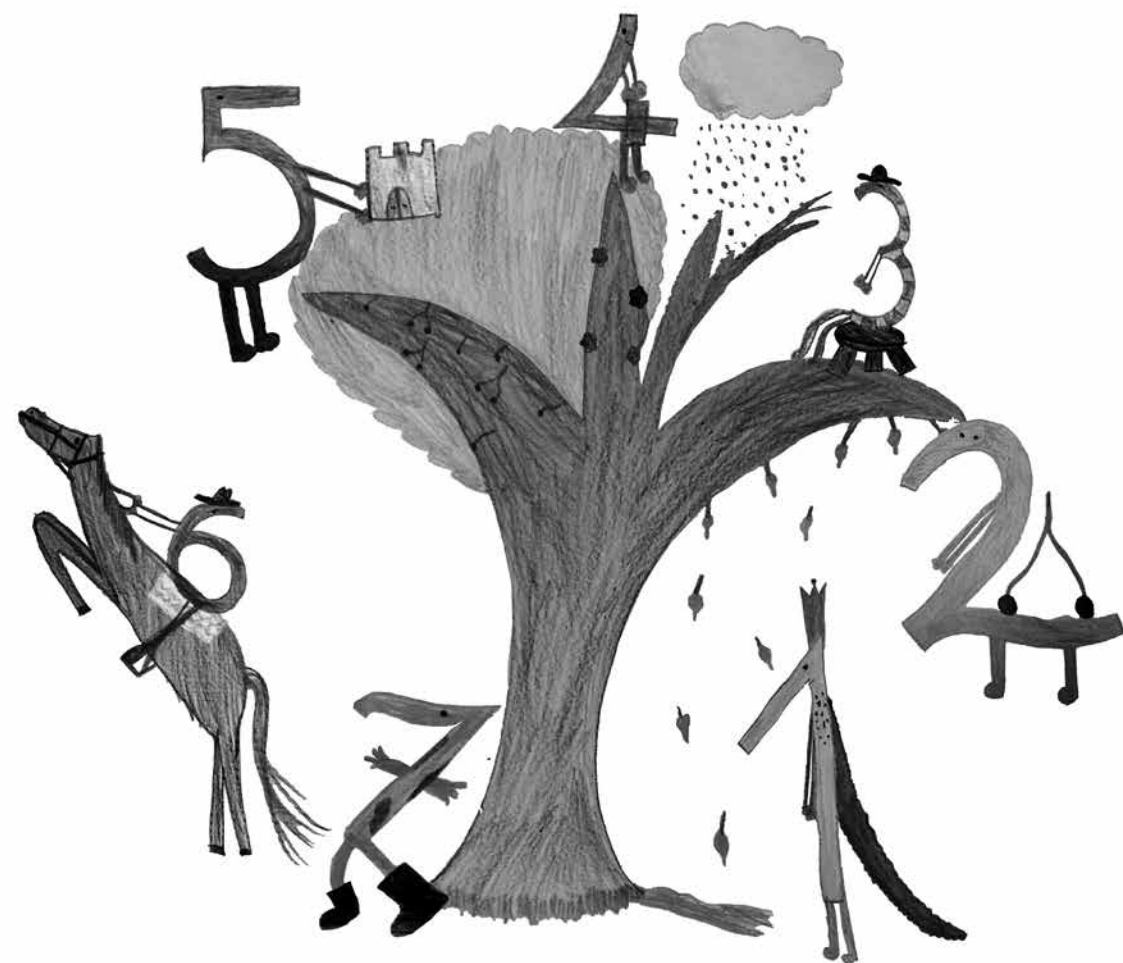
NÉGY keréken furikázok,
elektromos kocsin járok.
Négyesfogat, remek móka,
felülhetek a hintóra.
Négy égtájak indul utam:
kelet-nyugat napfényfutam.
Váltakozik a négy évszak,
őszből nyárba fut a sok nap.

ÖT ujjam van egy kezemen,
ötösökkel jeleskedem.
Öt napig a sulit nyomom,
hétvégén meg unatkozom?
Ugyan, dehogy, nagy tévedés,
indulhat a várépítés!
Öt toronyban öt hős vitéz,
legőfejük öt felé néz.

HATost dobok. Kockám pöttye
figurámat célba lökte.
Ha duplázok, az úgy hathat,
piros bábum szárnyakat kap.
Hatoslottón hintót nyerek,
hat lóval az égbe megyek.
Ha a nagyim hatlapost süt,
szülinapon az nagyot üt.

HÉTő után kedd majd szerda,
körbejár mint pörgő verda.
Hétmérföldes nagy csizmában
termek hetedhét országban.
Levágok hét sárkányfejet,
eloltok hét toroktüzet,
katicán pettyet számolok,
hetet-havat összehordok. **T**

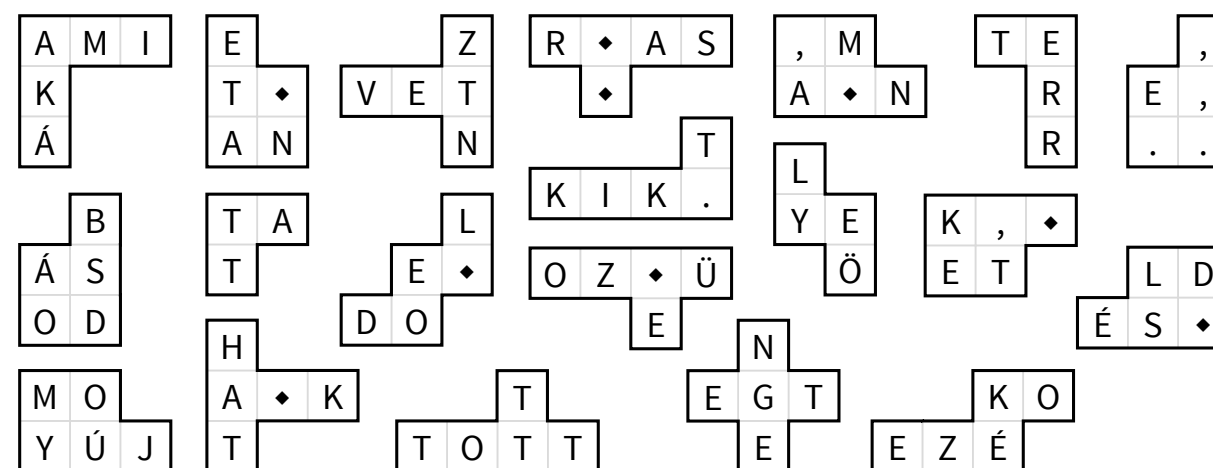
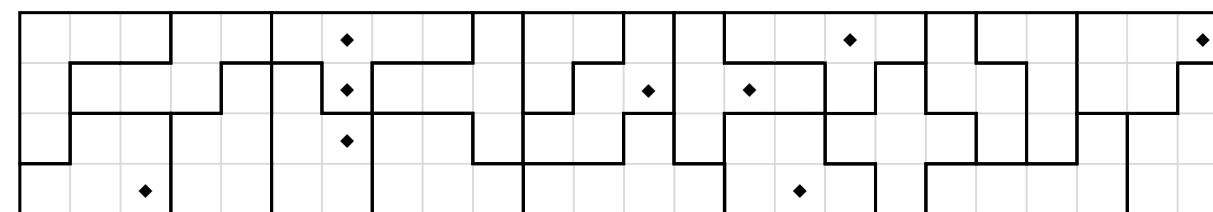
Friedler Magdolna

Illusztráció: Barna Luca

REJTVÉNY SZÓTETRISZ

Keress ki a formákat és írd be a betűket a megfelelő mezőbe!
Segítségül a szóközöket (♦) már előre beírtuk.

RAJZPÁLYÁZAT!

KEDVES GYEREKEK!

Az idei évben is hívjuk az óvodás és iskolás korosztályt plébániai **rajzpályázatunkra**. Az alkotásokat **PÉLDAKÉPEM** témához kapcsolódjanak. A művek bármilyen technikával készülhetnek, legfeljebb A3-as méretben.

Leadási határidő 2023. május 29. Pünkösd hétfő.

A díjazást 2023. június 11-én vasárnap a családi mise végén fogjuk tartani.

A rajzok hátuljára kérjük a szülőket, hogy kerüljön fel:

- a kép rövid bemutatása
- gyerek neve, kora, óvodás csoportja/iskolai osztálya,
- egyik szülő neve, mobil elérhetősége.

Várjuk a színes alkotásokat!

Balázsdi-Szabó Nóra

PLÉBÁNIAI PROGRAMOK
2023 TAVASZ. NYÁR

- **március 24-25-26.**, péntek-szombat-vasárnap 18.00 – Az esti szentmisék keretében fr. Gegő Juliánusz ferences atya tart **nagyböjti lelkigyakorlatos beszédeket**. A szombat esti misében a **betegek kenetének ünnepélyes kiszolgáltatására** is sor kerül.
- **március 26.**, vasárnap 10.00 – A szentmise keretében megáldjuk a gyermekeket váró és a **gyermekre vágyó családokat**.
- **március 26.**, vasárnap – A szentmiséken a **szentföldi keresztények segítésére** gyűjtünk.
- **március 31.** péntek 19.00 – **Az evangélium öröme** – Ferenc pápa magyarországi látogatására készülve a Szentatya tanításáról tart előadást Gorove László diakónus.
- **április 1.**, szombat 9.00 – Ezen a délelőttön tartjuk a templom ünnepi **nagytakarítását** – szeretettel kérjük és várjuk a testvérek segítségét!
- **április 2.**, **Virágvasárnap** 9.45 – **Barkaszentelés és körmenet** (a 10.00 órás szentmise kezdetén) – gyülekezés az udvaron, barkát vagy virágos ágat hozunk magunkkal!
- **április 5. Nagyszombat** 18.45 – Robert White: Lamentáció című darabját éneкли templomunkban a **Gemma énekegyüttes**. Mindenkit szeretettel várunk!
- **április 6.**, **Nagycsütörtök**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-19.00.
 - Ünnepi szentmise az Utolsó vacsora emlékére 18.00 órakor.
- **április 7.**, **Nagypéntek**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-19.00.
 - A keresztutat 15.00 órakor imádkozzuk.
 - Az Úr szenvedésének ünneplése 18.00 órakor.
- **április 8.**, **Nagyszombat**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-20.00 között.
 - A szentsírnál egész nap imádkozva készülünk az ünnepre.
 - A feltámadást ünneplő Húsvéti vigília és szentmise 20.00 órakor kezdődik, a szertartás végén ünnepi agapéra hívjuk a híveket.
- **április 9.**, **Húsvétvasárnap**
 - Szentmisék és gyóntatás a vasárnapi rend szerint.
 - A 10.00 órai szentmise végén ünnepi körmenet lesz, amely várhatóan 11.30-kor érkezik vissza a templomba, így a 11.30-as mise némi késéssel kezdődik majd.
 - A 18.00 órai szentmisén közreműködik a Kapisztrán Kamarakórus.
- **április 10.**, **Húsvéthétfő**
 - Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **április 11-15.** között a **gyóntatás szünetel**.
- **április 11-14.** között tartja a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány káptalanját Szentkúton – kedd estétől péntek reggelig a szentmiséket Dankó Iván atya tartja.
- **április 15.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére**.

- **április 19-23.** között a gyóntatás szünetel + igeliturgia - káptalan
- **április 21.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **április 26.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra.
- **április 28-30.** között **hazánkba látogat Ferenc pápa**. A programokon való részvétel módját a szentmiséken és a honlap útján hirdetjük. Az április 30-i pápai mise napján szentmisék templomunkban 7.00, 18.00 és 19.30-kor lesznek, gyóntatás az esti szentmisékhez kapcsolódóan 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.
- **májusban** a hétköznapi esti szentmisék végén **Lorettói litánia**.
- **május 7.** vasárnap 10.00 – a családos misében lesz az idei **elsőáldozás**, imádkozunk értük és családjaikért!
- **május 7.** vasárnap 16.00 – Schallinger-Foidl Artúr orgonaművész **hangversenye**.
- **május 14.** vasárnap 10.00 – **Jubiláns házaspárok megáldása**.
- **május 14.** vasárnap 11.00 órától – **Plébániai bográcsos ebéd** a kolostor udvarán.
- **május 19.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **május 20.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére**.
- **május 24.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra.
- **június 4.** vasárnap 11.30 – **A bérmlás szentségét** Erdő Péter bíboros úr megbízásából Forgács Alajos kanonok úr szolgáltatja ki fiataljainknak és felnőtt katekumenjeinknek.
- **június 4.** vasárnap 16.00 – Jakab Hedvig orgonaművész **hangversenye**.
- **június 14.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra.
- **június 16.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **június 18.** vasárnap, Krisztus Szent Teste és Vére ünnepe, **Úrnapja**.
- **július 21.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **augusztus 15.** kedd, Szűz Mária mennybevételé ünnepe, **Nagyboldogasszony** – Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **augusztus 18.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **augusztus 20.** vasárnap, **Szent István király ünnepe** – Szentmisék a vasárnapi rend szerint.

P. BÖJTE CSABA OFM IMÁDSÁGA
A SZENTLÉLEKHEZ

Szentlélek Úristen, kicsi, gyenge és erőtlén vagyok, az előttem álló feladatok hatalmasak. Körülöttem nemzeteket kikezdő viharok dúlnak. A gonosznak bár nincs keze, nyelve, mégis tarol. Mindig akad valaki, aki kiszolgálja, átadja kezét nyelvét, szívét, agyát, hogy ártson, pusztítson, hogy mindnyájunkat kikacagva tönkretegyen. Népeket, nemzeteket, különféle kultúrában élő embereket uszít egymás ellen. Gondviselő jóságodban megingott gyenge hitünket kihasználva, arra buzdít, hogy féljünk egymástól, testvéreinktől, és vegyük el azt is, ami a másé. Belekorbácsol a habzsoló, fogyasztói világba, ahol már nem is mi élünk, hanem felpergetett életünkkel olyan emberek kimondhatatlan gazdagodását szolgáljuk, akiket talán be se engednénk hajlékunkba. Kölcsönből, adósságból lim-lomot vásárolunk, s észre sem vesszük, hogy magunk körül a halál kultúráját építjük. Nem az ember a fontos, hanem a gyárok, a bankok, az utak. Az ember csak eszköz, mely kivitelez, átad, kiszolgál, négyévente választ, elmegy a háborúba, gyilkol, rabol. Gyengeségem tudatában hozzád kiáltok, életadó Lélek: segíts, vezess, adj erőt, hogy el tudjam mondani, meg tudjam mutatni a

kétezer éves utat, mely nyitva áll előttünk. Add, hogy megértsük, hogy mennyei Atyánk, a benne bízó szentekkel egy szép világot teremtett az évmilliárdok alatt, bőségesen feltarisznyált, mindent megadott, ami létünkhöz, földi boldogulásunkhoz szükséges. Add, hogy megértsük, hogy nem kilátástalan a vergődésünk, nem elkerülhetetlenül sorvad, omlik tovább a Kárpát-medencében a magyar nemzetünk, a keresztény világunk, mert örök igazságaid fényében van jövő. Segíts két nagyon fontos igazságot világgá kiáltani, amelyet ha meghallanánk, biztos, hogy újjászületne népünk, nemzetünk. Új, határtalan távlatok nyílnának e szép világ előtt, mely mindannyiunk otthona. **Ámen. T**

1+1% - KIS FIGYELEMMEL
SOK JÓT TEHETSZ

Idén is mellékeld SZJA bevallásodhoz
a 1+1%-os rendelkezésedet:

Az első egy százalékra
a **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZAT** jelöld meg

TECHNIKAI SZÁM: 0011

A második egy százalékra
a **BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNYT** jelöld meg

ADÓSZÁM: 18285707-1-41

A BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNY CÉLJA:
az **Országúti Ferences Plébánia** közösségi programjainak segítése, a gyerekek és fiatalok fejlődésének, erkölcsi nevelésének előmozdítása, a plébánia és a templom fenntartásának, felújításának támogatása.

Alapítványunk számlaszáma:
11600006-00000000-85573657 (Erste Bank)

BUDAI FERENCES
ALAPÍTVÁNY

MISEREND

• VASÁRNAP:

- **Szentmise** 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30
- **Gyóntatás** 8.00-9.00, 9.30-10.30, 11.00-12.00, 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.

• HÉTKÖZNAP (hétfőtől szombatig):

- **Szentmise** 7.30 és 18.00,
- Az esti szentmise után 19.00 óráig csendes **szenstégimádást** tartunk,
- májusban a Lorettoi litániával köszöntjük a Szűzanyát,
- júniusban Jézus Szentséges Szíve ünnepéig a Jézus Szíve litániát imádkozzuk,
- illetve októberben rózsafüzért imádkozzuk,
- **Gyóntatás** 7.20-8.00 és 17.30-18.30 között.

• ELSŐ PÉNTEKEN

- 10.00 órakor is van szentmise,
- gyóntatás 9.30-10.30 között is.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogyha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában vagy a portán (név, cím, telefonszám).

E-Persely

Templomunkban egy egyszerűen használható terminál segítségével immár bankkártyával is be lehet fizetni a perselyadományokat, támogatásokat. A szentmisék perselyadománya a liturgiában való személyes részvételünk, odaadásunk, hozzájárulásunk kifejezése, egyben ez a templom és a plébánia fenntartásához, működéséhez, felújításához való támogatásunkat is kifejezi. A készülék a Szent József oltárnál található. Használata buzdíjuk is a testvéreket!

Adományok, egyházi hozzájárulás, támogatás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. (Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel**,
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – **11600006-00000000-67842472** (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. megjegyzésként beírni: „*egyházi hozzájárulás*”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekken**,
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben

Budai Ferences Alapítvány

A templom felújítására, programjaink és plébániai életünk támogatására köszönettel fogadunk támogatásokat a **Budai Ferences Alapítvány** számláján keresztül is: **11600006-00000000-85573657**.

BUDAI FERENCES
ALAPÍTVÁNY

PLÉBÁNAI IRODA FOGADÓÓRA				
HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00
-	16.30 - 18.00	-	16.30 - 18.00	-
LELKIPÁSZTORI FOGADÓÓRA				
16.00 - 17.15	-	-	-	16.00 - 17.15
KARITÁSZ FOGADÓÓRA				
-	15.30 - 17.00	-	-	10.30 - 12.00

Lehetőség van egyes esetekben az adminisztráció online intézésére – pl. keresztlevele kérése, elbocsátó, stb. esetében – a plébánia **orszagut@ferencesek.hu** címén. Munkatársaink **postán** vagy **emailben** küldik el a szükséges dokumentumokat. Miseszándék a sekrestyében és az irodában kérhető. **Emailben** vagy **telefonon** szívesen adunk előzetesen tájékoztatást.

2023. FERENCES FARSANGI BÁL

A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban • **Felelős kiadó:** fr. Lendvai Zsolt ofm plébános • **Cím:** 1024 Budapest, Margit krt. 23.

Telefon: 06 1 212-5628 (porta) és 06 1 315-0944 (plébánia - irodai időben)

Online: orszagut@ferencesek.hu • **orszagutiferencesek.hu** • facebook.com/orszagutiferencesek/

Fotók: ifj. Erhardt Gyula, Gödölle Mátyás, Jobbágyi Anna, Magyar Kurír, Madas Enikő, Somogyi András, Szőnyi Erik, fr. Lendvai Zsolt, fr. Radványi Atanáz, Országúti Ferences Plébánia Fotótára

Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József • kohan.jozsi67@gmail.com

